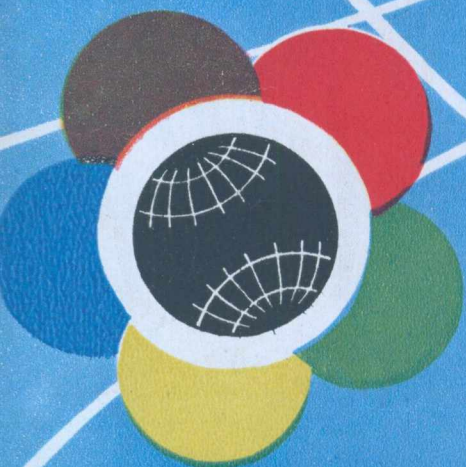

9
1959

Tineretul lumii

Bucureștiul împlinește 500 de ani

(Citiți reportajul din pag. 22)

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D.. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și odată la două luni în arabă și suedeză

Sumar

Pag.

- 1 Un succes al păcii și prietenie
- 2 La Festivalul de la Viena
- 7 Întâlnirea delegațiilor din U.R.S.S. - S.U.A.
- 8 „Nu uita”
- 9 Clubul studențesc
- 10 100.000 de participanți la marșul păcii și prieteniei
- 12 „Schiller unește cele două Germanii”
- 13 Vocea tineretului mondial la Viena
- 13 Manolis Glezos este încă în lanțuri
- 14 Delegația noastră la festival
- 16 Dansurile popoarelor
- 17 Medaliiile prieteniei
- 18 Grația unui zîmbet
- 20 Tinere talente
- 21 Trăiască festivalul!
- 22 Bucureștiul împlinește 500 de ani
- 26 Tinerețe fericită
- 28 Cine vrea să corespundă cu noi - Colțul rebusistului

Coperta I: Festivalul, sărbătoarea tinereții și a păcii

Coperta a III-a: Fabrica tineretului

Coperta a IV-a: Un aspect din centrul capitalei

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.)
Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDHR (India).
Membr: ANDERSON Ingemar (Suedia), CHARVENET Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R.D.G.), KHRAISHI Ibrahim (Iordania), LATORRE Ernesto (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

A D R E S E:

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI - R.P. Ungară.

Redacția ediției în limba română: București, Piața Scintei nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMÂNIA,

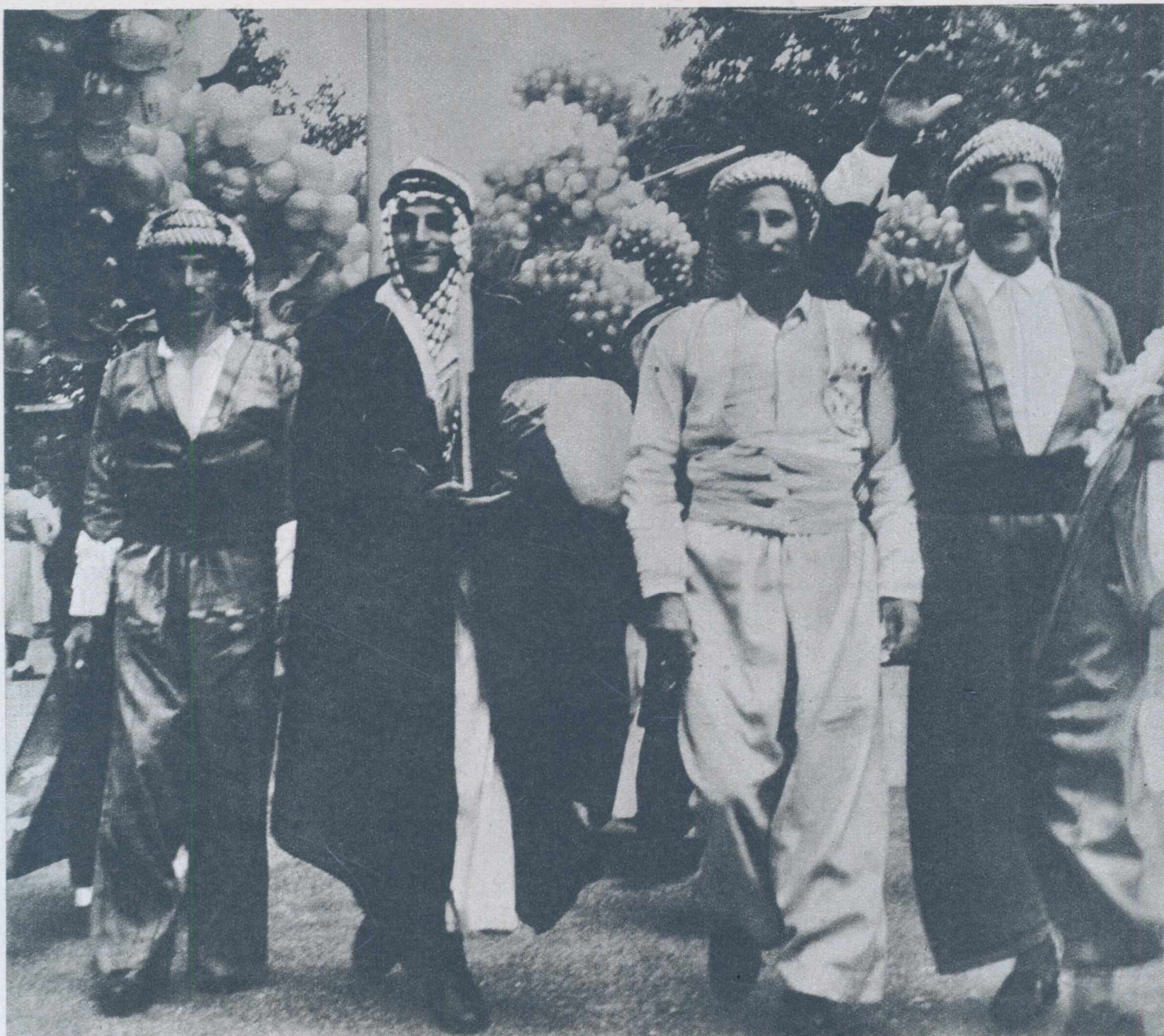
Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.**, Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelice completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul când solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Prietenilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: rusă, franceză, engleză etc.).

9
1999

Tineretul lumii

UN SUCCES AL PĂCII ȘI PRIETENIEI

În ziua de 26 iulie, pe marele stadion din Viena nu erau decît surîsuri de prietenie, aclamații, ovații, cu care delegații tinerilor din lumea întreagă și cetățenii Vienei întâmpinau deschiderea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. În fiecare din zilele următoare, cît a durat festivalul, tribunele, piețele, sălile de spectacole au fost martorele demonstrațiilor de prietenie ale spectatorilor și oamenilor simpli de pe stradă pentru tinerii delegați la marea întîlnire a tineretului.

1.200 de organizații de tineret din toate continentele, de cele mai variate opinii politice și religioase, și-au consacrat forțele pentru pregătirea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Eminente personalități politice, cum ar fi N. S. Hrușciov, primul ministru al U.R.S.S., cancelarul federal Raab, dl. Bandaranaike, primul ministru al Ceylonului, I. B. Tito, președintele Iugoslaviei, ca și alte personalități politice și culturale, au salutat deschiderea festivalului.

Festivalul a trezit un uriaș interes în rîndul păturilor largi ale populației austriece, în ciuda afirmațiilor conducătorilor unor organizații, ostile ideilor păcii și prieteniei, și a atras atenția întregii opinii mondiale. Festivalul a avut un mare succes, la care au contribuit mult întîlnirile, seminariile, concursurile, competițiile sale.

Acest fapt nu s-a datorat întîmplării. Festivalul a fost o întîlnire a întregului tineret al lumii, la care au fost exprimate voința și speranța tinerei generații. Peste 16.000 de tineri și tinere din peste 100 de țări au fost conduși la Viena de voința lor de pace și prietenie. Toate încercările adversarilor festivalului au suferit un lamentabil eșec.

Tinerii din toate continentele întruniți la festival au adus o contribuție neprețuită la cauza înțelegerii reciproce, la cauza destinderii internaționale și lichidării războiului rece. Festivalul a dat o lovitură puternică forțelor care vor să pregătească un nou război.

Cel de-al VII-lea Festival Mondial s-a dovedit a fi, de asemenea, un eveniment cultural deosebit. Tineretul fiecărei țări a trimis la Viena cele mai frumoase flori ale culturii sale. Sălile vieneze de concert au vibrat de aplauze. Niciodată pînă acum vienezii n-au mai văzut un asemenea buchet de tinere talente.

Pe terenurile sportive din Viena s-a desfășurat o luptă sănătoasă, pașnică între tinerii care vor să se întîlnească totdeauna pe terenurile sportive, și nu pe cîmpurile de bătaie.

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a fost o puternică sărbătoare a tineretului lumii — sărbătoarea vieții.

LA FESTIVALUL DE LA VIENA

CU PRIETENUL NOSTRU HIMA DEMBELÉ

Sînt Hima Dembelé. Am 31 de ani. Vin din Niamey, Nigeria. Sînt însurat, am trei copii: o fiică, Hamsatou, doi băieți, Abdulaye și Sekou. Acesta din urmă s-a născut la cîteva luni după proclamarea independenței Guineei.

Sînt membru al Comitetului executiv al Consiliului tineretului din Africa și am activat în mișcarea sindicală. În luna decembrie 1958 am fost ales deputat de Tessaoua pe lista partidului Sawaba (Partidul Păcii). În aprilie însă, printr-un truc electoral, mi s-a luat mandatul, deoarece eu — alături de tovarășii mei — mă pronunșasem pentru independență. Atunci a fost ales un

guvern care acceptă comunitatea franco-africană și care s-a instalat la Niamey. Unul din primele sale acte a fost cedarea a 4/5 din țara mea organismului colonialist francez însărcinat cu cercetările petrolifere în Sahara.

Patria mea este o țară cu imense savane, populată de crescători de vite și agricultori. Nu există industrie; șomajul e mare; 98% din populație este analfabetă; continuă să domnească tirania din partea căpeteniilor sătești și a agenților colonialiști; iată viața noastră!

Dar setea de independență este mare. În țările vecine se înlătură vechiul mod de viață: Nigeria britanică, Togo vor fi independente în 1960, federația din Mali pășește și ea spre libertate, iar Algeria luptă. Toți vecinii noștri sînt în luptă. Cum putem rămîne noi încătușați?

Astfel ni s-a prezentat Hima Dembelé, care a venit la Festivalul de la Viena ca invitat al cititorilor „Tineretului lumii”, colectele și darurile lor oferite „Fondului solidarității” permițindu-i să facă această călătorie.

Hima Dembelé este un băiat pașnic, de statură mijlocie, a cărui privire exprimă dreptate și bunătate. Cînd zîmbetul îi dispare de pe buze, un val de melancolie îi învăluie fața. Hima Dembelé n-a mai fost niciodată la o întîlnire a tineretului lumii. La Viena el avea să îmbrățișeze, pentru prima oară, pe reprezentanții întregii lumi.

„CUM OARE VOI
REDA TOATE
ACESTEA?”

În timpul festivității de deschidere, pe cînd pătrundea pe pistă, întregul stadion îi oferi în dar toată bucuria și tot entuziasmul participanților la această măreață demonstrație tradițională a tineretului lumii. Frumusețea, voința de pace și de prietenie, forța tineretului pe care această zi le inspira îl făcuseră să

se înăbușe de emoție. „Cum oare voi izbuti să redau toate acestea cînd mă voi reîntoarce acasă?” — murmură el, copleșit de entuziasmul miilor de manifestanți.

CUVÎNTUL GUVERNULUI AUSTRIAC

Doctorul Chalupka, șef de secție, reprezentant al guvernului austriac, salută participanții la festival:

„Dragi prieteni, participanți la festival,

Am onoarea să vă salut la Viena în numele guvernului federal austriac.

Reprezentanții tineretului din toate culturile lumii s-au adunat aici în scopul de a se cunoaște mai bine între ei, prin sport, jocuri, programe culturale și științifice. Deoarece festivalul dvs. servește acestui scop, guvernul federal austriac a consimțit ca acesta să aibă loc la Viena.

Noi dorim ca tinerii sosiți la noi din toate direcțiile să se poată întoarce acasă cu impresii noi și profunde și să acționeze în favoarea păcii, dorită de toți oamenii lumii!

Urez succes deplin festivalului!”

TINERETUL DIN ÎNTREAGA LUME ESTE PENTRU PACE ȘI PRIETENIE

ITALIA

Extras din discursul d-lui Vincenzo Balsamo, președintele tineretului socialist din Italia, rostit cu ocazia deschiderii celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului:

„Veniți din toate părțile lumii, de naționalități, opinii politice și religii diferite, noi ne-am întîlnit aici, la Viena, pentru a afirma, în cursul acestor zece zile, voința noastră comună de a ne deschide perspective noi și sigure într-o atmosferă de pace și încredere reciprocă.

Este pentru prima oară cînd marea noastră manifestare se desfășoară într-o țară occidentală. Aceasta dovedește că spiritul festivalului poate să înflorească în toate părțile lumii.”

AMERICA

D-l Baldomero Alvarez, președintele Colegiului ziaristilor din Havana și președintele Comitetului festivalului din Cuba, a spus între altele: „America are nevoie acum — mai mult ca oricînd — de sprijinul și solidaritatea oamenilor din întreaga lume. Unele popoare au nevoie de solidaritate pentru a face să progreseze democrația și puterea populară, altele pentru că tirania le oprimă țările, răspîndind durere și tristețe. Iată de ce viitorul lor este strîns legat de această solidaritate.”

ASIA

Extras din discursul d-lui Margono, șeful delegației indoneziene. „În trecut, razboiul și bombele atomice au devastat regiuni întregi ale unor țări asiatice și au ucis locuitorii lor. Tensiunea internațională pune în primejdie avîntul popoarelor asiatice. Nu începe nici o îndolală că tineretul asiatic — împreună cu tineretul întregii lumi — dorește înainte de toate garanții cu privire la independența sa, o viață mai bună, destinderea internațională și o pace durabilă.”

AFRICA

INTERVENȚIA D-LUI ALI BOKAR KANE

„Noi participăm din plin la acest festival, pentru că sîntem convinși că el va permite tineretului african să dobîndescă experiențe și să stabilească relații amicale și rodnice cu tinerii din alte continente. Acest festival va fi pentru noi un prilej pentru a da prietenilor noștri o imagine veritabilă asupra unor țări ale Africii.”

El defila cu delegația africană. În frunte, orchestra cu ritmul irezistibil al tam-tamului, răsunând sub copacii din Prater. Apoi veneau minunatele dansatoare, sculpturale ca de abanos, cu mersul felin. Aceasta era Africa trecutului, reînviată de tineretul său. În sfârșit, înaintau tinerii în costumele țării lor, Africa de mâine. O Africă nouă, unde tam-tamul anunța „independența”, independență înscrisă la Viena pe drapelele Guineei, Ghanei, apărute pentru prima oară la o întâlnire mondială a tineretului, alături de cele ale Libanului, Cubei, Venezuelei, Marocului, Tunisiei, Sudanului; în ziua deschiderii, steagurile tuturor popoarelor care au sfărâmat opresiunea au rămas înfășurate alături de drapelele tuturor celorlalte națiuni în semn de solidaritate cu tineretul algerian, căruia autoritățile austriece i-au interzis desfășurarea drapelului. Astfel au fost exprimate la festival solidaritatea internațională a tineretului, înaltul nivel al maturității sale.

1 — În fața celui de-al treilea sputnik, la expoziția sovietică, prietenul nostru privește cu atenție și admirație

2 — Înfășurat în „bubuul” lui, Hima Dembele merge împreună cu tovarășii săi la festivitatea de deschidere

3 — Un batic înflorat, amintire de la o vienză

4 — Prin fața lui Hima Dembelé trec tineri de diferite naționalități, bucușori, entuziaști

5 — Între o vicleameză și un nigerian, dansul poate fi și el un limbaj comun

PACE ÎN TOATE LIMBILE

În fiecare moment, la fiecare grup al coloanelor, inima lui Hima Dembelé tresărea. Sovieticii, cu stegulețe de culoarea cerului înroșit de răsăritul soarelui... germanii în spatele orchestrei lor... cehii cu vestitele marionete... olandezii în saboți... scandinavii, iugoslavii, italienii cu artiștii lor, britanicii cu cimpoaie... francezii... — tuturor acestor albi, care exprimau puterea luptei constructive pentru pace pe continentul european, de multe ori pustiit, atât de diferiți de cei care vin în țara lui să caute aventură și bogăție, Hima Dembelé le-a strigat singurul cuvânt german pe care l-a învățat din instinct: „Freundschaft”.

Banderola japonezilor „Pentru o zonă de pace, fără bomba H în Pacific” nu reprezenta oare în același timp și lupta lui Hima Dembelé împotriva experiențelor nucleare din Sahara? Chinezii agitând dragonul „fericirii”, indienii în turbane... cât de mulți frați are el în Asia, ca și pe continentul ameri-

(Continuare în pag. 4)

AUSTRALIA

D-l Ross Callcott, delegat oficial al sindicatului provinciei australiene Queensland, a spus printre altele:

„Noi, tineri ai erei atomice, ne întâlnim astăzi, cu toate deosebirile care există între noi, pentru a discuta despre problemele noastre, pentru a ne măsura forțele în competiții sportive și pentru a prezenta cultura noastră, consolidând astfel lupta pentru cauza noastră justă, pentru o lume a păcii.”

EUROPA

Extras din discursul reprezentantului delegației tinerilor sovietici, Serghei Romanovski:

„Tineretea este o perioadă minunată în viața omului. În tinerete omul este plin de vitalitate și de forță, caută să-și găsească locul în viață, mințile lui doresc munca, iar inima lui caută prietenia. Tineretul vrea să construiască, să realizeze acte de curaj, să alina suferințele sufletești ale omului și să guste bucuria de a trăi. Toate acestea nu sînt posibile decît în vreme de pace și sub un cer limpede și senin.”

ȘEFUL GUVERNULUI AUSTRIAC SALUTA FESTIVALUL

D-l Julius Raab, cancelarul federal al Austriei, a adresat următoarea scrisoare Comisiei permanente a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților:

Vă mulțumesc din inimă pentru scrisoarea dv. din 18 Iulie 1959 și pentru invitația prietenească de a participa la deschiderea Festivalului Mondial al Tineretului de la Viena din 1959.

Spre marea mea regret, îmi este imposibil să particip personal la această serbare, deoarece, din obligații urgente, în acel moment nu voi fi la Viena.

La deschidere, guvernul federal va fi reprezentat de d-l dr. Chalupka, șeful secției Oficului cancelarului.

De aceea, profit cu plăcere de această ocazie pentru a ura o frumoasă desfășurare și succes deplin celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

6

can, ai cărui fii defilează cu mici pălării albe sau largi sombreros!

VIENA ÎN SĂRBĂTOARE

Și Viena? Cînd i s-a spus lui Hima Dembelé că presa burgheză austriacă a vrut să ignoreze festivalul, el a crezut-o cu greu. Această atitudine i se părea tot atît de ridicolă ca și împunsăturile calomnioase ale dușmanilor festivalului. Capitala austriacă, cu sau fără această presă, cu sau fără un trio de provocatori nebăgați în seamă, a îmbrățișat din prima zi festivalul. Și la fel l-a primit și pe Hima Dembelé. Gazdele vieneze aveau pentru participanții la festival urări de bun venit, le întindeau mîinile și le ofereau trandafiri. „Nu veți fi ovaționați” — a scris un ziar. Hima Dembelé să nu fie ovaționat? La „Sofiensäle”, la programul artistic austriac, tinerele în costume naționale, cu șorturi, veniră bucuroase

în jurul lui și-l îmbrățișară prietenește, entuziasmate. Și cite autografe date, cite adrese schimbate! Ca și cînd Hima Dembelé ar fi hotărît să-și petreacă restul vieții scriind scrisori!

ÎMPREUNĂ CU FRAȚII LUI

„Treie delegații aș vrea să întilnesc — ne-a spus invitatul nostru: Guineea, pentru că ea este pentru noi punctul de plecare mai departe în lupta noastră, Vietnamul de Nord, pentru exemplul unei lupte victorioase, Algeria, pentru lupta sa îndelungată și sacrificiile sale”. Dorința i s-a împlinit cînd delegația vietnameză a organizat o reuniune pentru țările Africii victime ale imperialismului francez, precum și pentru cele recent eliberate.

Marocani, guinezi, vietnamezi, sudanezi, nigerieni, camerunezi, senegalezi, algerieni, toți acești fii ai Africii sau Asiei, pe care același imperialism i-a asmuțit atîta

vreme pe unii contra altora pentru ca să se nimicească reciproc, au dansat, au cîntat, au jurat să lupte împreună pentru pace, contra colonialismului, au schimbat între ei cadouri, stegulețe, salutînd succesul fiecăruia ca pe succesul tuturor.

CĂLĂTORIE RECORD LA FESTIVAL

Să mergi la o întilnire cu prieteni în Coreea, țara dimineților liniștite, apoi să iei masa de prînz la Viena, să admiri ultimele creații ale

6 — Ca un simbol viu al solidarității afro-asiatice, aplaudînd succesele tineretului lumii

7 — Asistența salută sosirea drapelului la manifestarea de solidaritate

8 — Africa și ritmurile sale, dansînd și cîntînd pentru tineretul lumii

unei prezentări internaționale de modă, să discuți cu tineri parlamentari din alte țări despre mijloacele de a face schimburi de experiență, să vorbești despre petrol cu un tehnician, despre religie cu un catolic elvețian și apoi, în sfîrșit, să-ți petreci seara la Clubul Parisului, să dansezi cu o tînără franțuzoică surfzătoare este într-adevăr o performanță greu de realizat.

Aceasta a fost totuși o zi trăită la festival de Hima Dembelé, care a realizat — între altele — turul de forță de a înlătura distanțele, de a lungi zilele și de a permite un adevărat înconjur al lumii la fața locului. Cum puteai spera să realizezi programul ce se alcătua în fiecare dimineață? Întilnirile, confruntarea de idei nu figurau numai în broșura programelor celor 70 de țări, ci adesea și în întîmplările de pe stradă.

Hima Dembelé l-a întilnit pe tehnicianul petrolist la o întrunire profesională, iar la ieșirea din restaurant s-a adîncit într-o mare discuție cu un catolic elvețian. I-a împărtășit părerile lui asupra activității misiunilor catolice din Niger și a aflat că mai există credincioși care concep aceste misiuni în spiritul evan-

gheliei fără vreo complicitate cu abuzurile colonialiste...

O jumătate de zi însă, Hima Dembelé și-a luat puțină vacanță de la ritmul festivalului. Aceste ore le-a consacrat vizitării orașului. Puteați să-l vedeți în Prater trecând prin marea roată care simbolizează Viena, conducând un automobil electric, dându-se veseliei sau pe renumitul Ring vizitând magazinele luxoase subterane din piața Operei,

cumpărând cărți poștale care să ducă pînă în inima Africii amintirea festivalului.

**PRIETENIE —
SOLIDARITATE**

În seara în care s-a sărbătorit prietenia și solidaritatea cu tineretul din țările coloniale

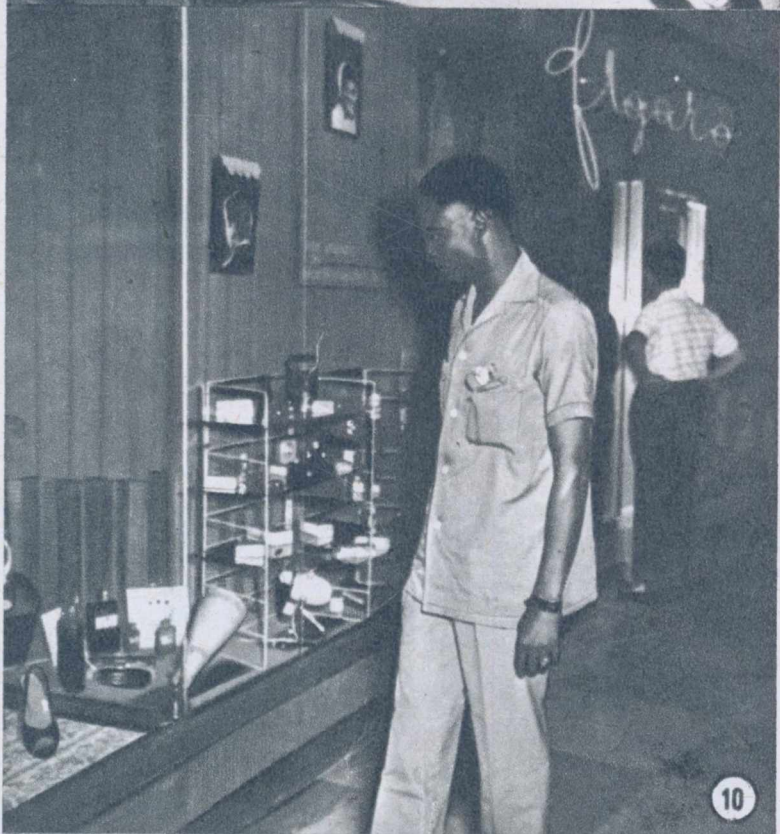
EXTRAS DIN TELEGRAMA ADRESATĂ DE N. S. HRUȘCIOV, PRIMUL MINISTRU AL U.R.S.S., PARTICIPANȚILOR LA CEL DE-AL VII-LEA FESTIVAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR PENTRU PACE ȘI PRIETENIE:

„Tineretul a ales ca deviză a festivalului său nobila lozincă «PENTRU PACE ȘI PRIETENIE». Fie ca diferența de sisteme sociale și politice să nu împiedice statele să trăiască în pace unele cu altele. Cu atât mai mult cu cît această realitate nu poate să împiedice tînăra generație să trăiască și să colaboreze în pace, să se măsoare în competiții sportive, să facă schimburi culturale. Prin toate mijloacele trebuie salutate și sprijinite eforturile tineretului de a se înțîlni laolaltă, de a face schimb de păreri, pentru a se cunoaște și a se înțelege mai bine. Realizările științei și tehnicii, cele mai mari descoperiri ale secolului nostru trebuie să exercite o influență creatoare și nu una destructivă, să servească la îmbunătățirea vieții omului și nu la nimicirea lui. Ele pot și trebuie să aducă omenirii, și înainte de toate vouă, tinerilor, nu numai progres material, ci și unul spiritual. Din toată inima mea, eu urez fiecărui participant și fiecărui delegat succes în realizarea nobilului scop pe care vi l-ați asumat.”

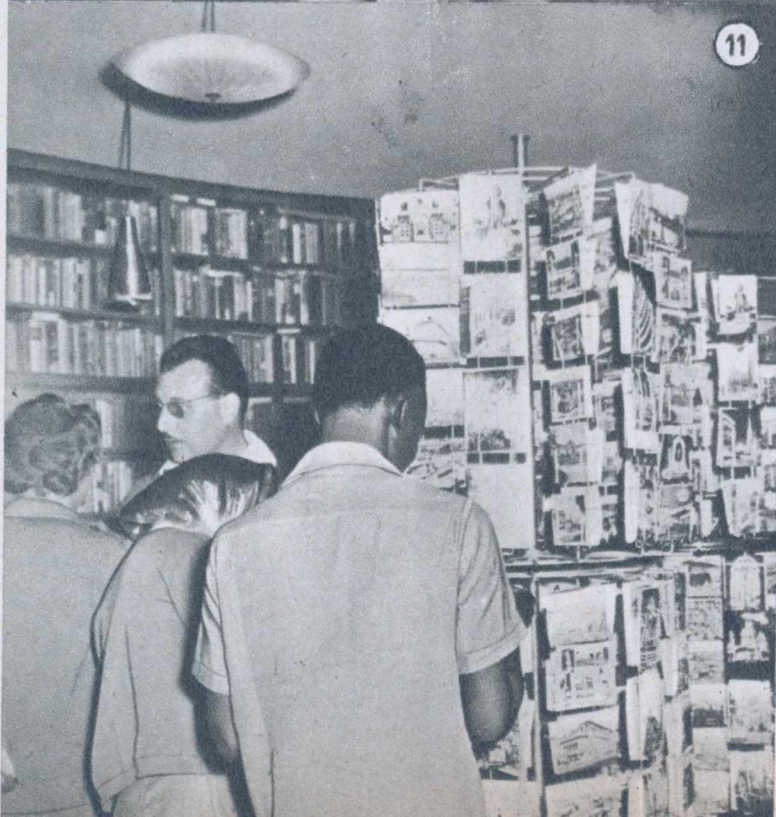

9

10

11

și recent independente, Hima Dembelé se afla pe malurile Dunării, pe timpul udat de ploaie. Nu era singur. Mii de tineri participanți la festival și austrieci s-au întâlnit în seara aceea în jurul flăcărilor prinse de-a lungul stâlpilor. Nici ploaia rece, intermitentă, nici vântul ce bătea dinspre fluviu, nici noroiul lipicios n-au stins entuziasmul. Luminile fotografiilor smulgeau din umbră grupuri de africani cu pălării mari de paie, de arabi cu turbane, de asiatici în costume scilipitoare, și în curând totul s-a contopit.

Nu mai erau grupuri separate, ci numai tineri amestecați — tineri din țări coloniale, tineri din țări independente, tineri din țări colonialiste, exprimându-și cu toții, într-un singur glas, prietenia și solidaritatea dintre ei, aplaudind programul ca și prietenia lor. Iar scinteile focului de tabără aprins lângă ei, de către un grup de tineri, au dus până la cerul înnoirat mesajul acestei unități.

PRIVEȘTE UN GLOB GEOGRAFIC...

Ultimele zile la festival au trecut ca un meteor luminos, marcate de marile manifestări pentru pacea mondială, contra războiului, de serbarea din Prater și încă de atâtea alte spectacole, întâlniri, stringeri de mâini în salutul „Freundschaft“.

Sosi și momentul să spunem

„La revedere, Viena“. Sosi și ceasul în care trebuia să părăsim cantonamentul din Messegelände, creat cu prețul devotamentului și ingeniozității, momentul în care să reținem doar în memorie și pe pelicula fotografică amintirea fețelor dragi ale prietenilor întâlniți aici.

Ia un glob, Hima, acum la întoarcerea în Africa ta, în inima țării tale. Fă-l să se învrtească. Privește. Aici este Viena. Aici e Parisul și Any, care dansează cu tine; aici e Vietnamul și Nguyen, pe care-l îmbrățișezi, aici Olga, care ți-a dat un sputnik-broșă, aici e Fritz, al cărui autograf îl păstrezi în carnetul tău, aici e John, care a dansat pentru tine dansul scoțian, aici e frumoasa venezuelană înfășurată în drapelul ei, în ziua deschiderii, aici e Ahmed, din Bagdadul liber.

Cît de aproape ești acum de ei, cît de bine-i înțelegi pe toți, chiar în limbile lor, chiar dacă nu-i cunoști.

Da, lumea e în același timp și mică, și mare: unii spun „Frieden“, așa cum se spune „Sawaba“ la tine acasă, Hima.

MARCEL PEYRENET

9 — Un mic tur cu mașina pe pista din Prater

10 — Frumoși pantofi..., dar crocodilul din care sînt confecționați vine poate (împotriva voinței lui) din Niger

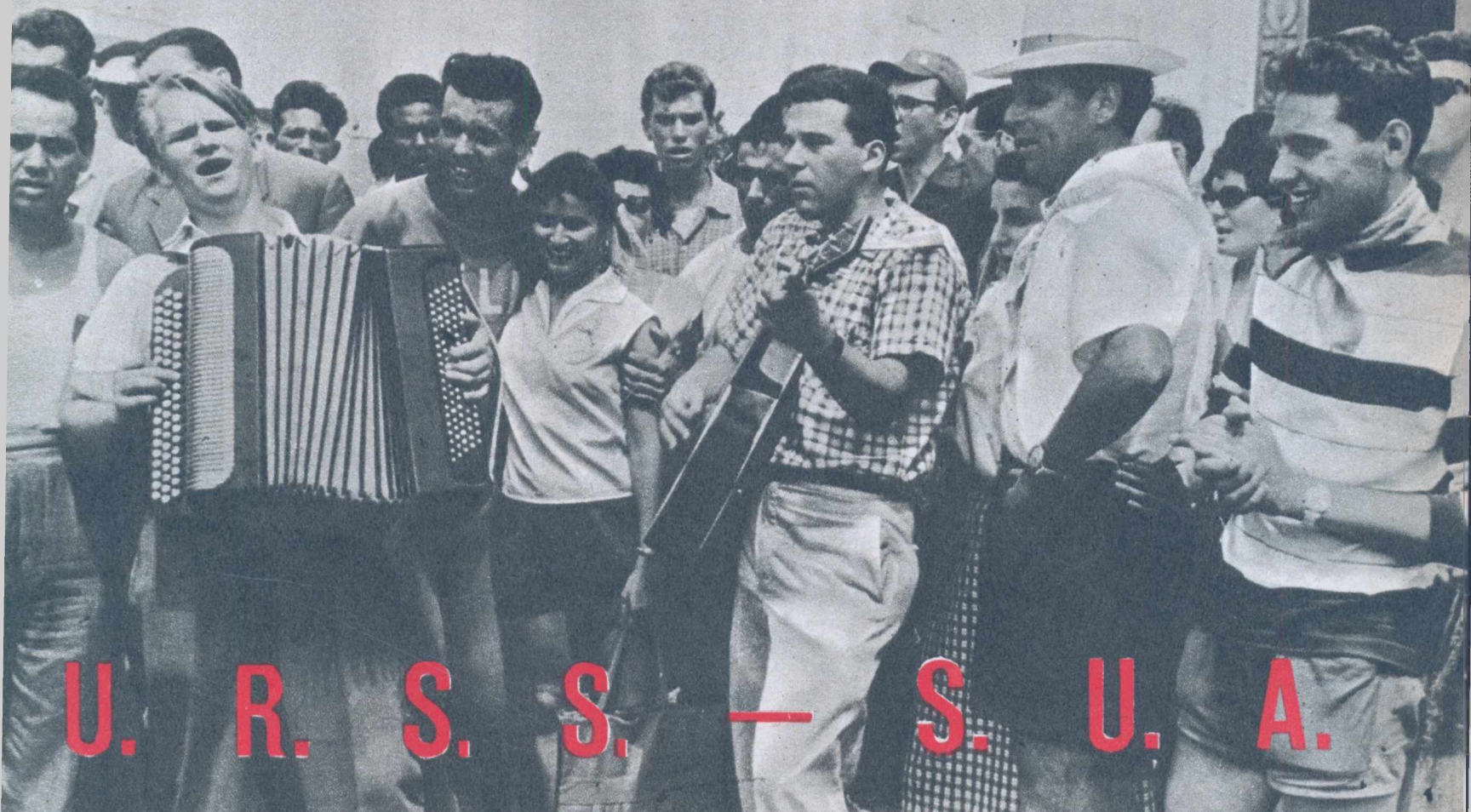
11 — Cumpărarea de cărți poștale. E bine să nu uși pe nimeni...

12 — Fraternalizare sub ochiul aparatului fotografic

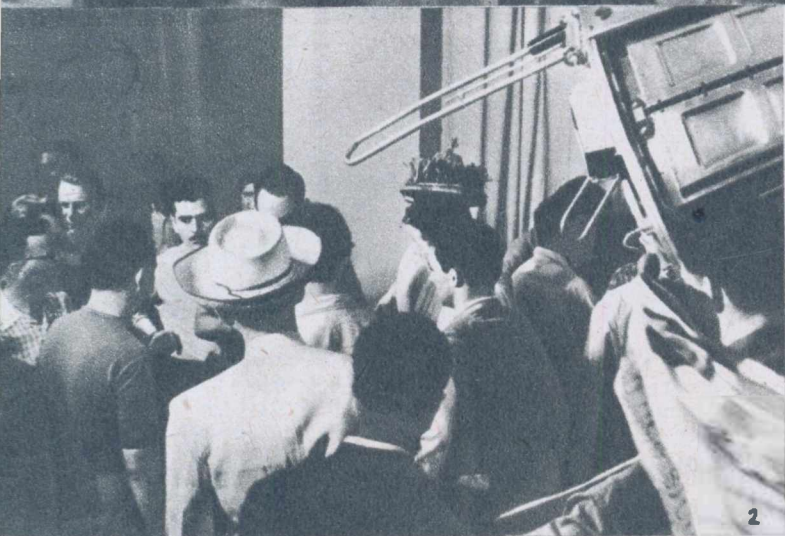

12

ÎNTÎLNIREA DELEGAȚILOR DIN

U. R. S. S. — S. U. A.

1 — Pe locul întâlnirii sovieto-americane se aude cântecul sovietic „Katușa”; 2 — În colțuri, în grupuri mici, se înfiripă discuții

Când va avea loc întâlnirea între delegații U.R.S.S. și ai S.U.A.? Această chestiune îi emoționa nu numai pe tinerii sovietici și americani, dar și pe tinerii din multe alte țări.

„Noi simțem foarte fericiți de această întâlnire. Simțem pregătiți să luăm parte la ea — a spus la conferința de presă președintele Consiliului studenților de pe lângă Comitetul organizațiilor de tineret din U.R.S.S., E. Bugrov. Unde și când ne vom întâlni, aceasta depinde de prietenii noștri americani”. A doua zi, sute de tineri sovietici și americani se adunau în pavilionul sovietic al târgului vienez pentru o întâlnire amicală la care visau încă de mult timp.

Puteai vedea muncitori sovietici ai uzinelor din Ural, colhoznici din regiunea Moscovei, tineri din New York. Ei erau toți de aceeași vârstă, colegi, prieteni.

Se părea că însuși spiritul păcii și prieteniei, puternic legat de tinerii celor două mari popoare, a intrat o dată cu ei în această sală sovietică.

În numele tineretului sovietic, tinerii americani au fost salutați de către președintele Comitetului sovietic de pregătire a celui

de-al VII-lea Festival, Serghei Romanovski. „Dragi prieteni, — a spus el — întâlnirea noastră reprezintă un eveniment remarcabil. Ea arată că tineretul țărilor noastre urăște războiul, că aspiră către prietenie și cooperare.” Elthia Simps, reprezentanta tineretului american, îi răspunse, subliniind ideea necesității întăririi legăturilor prietenești între tinerii celor două țări. „A nu ne întâlni înseamnă a nu fi prieteni — spuse ea —, și a nu fi prieteni înseamnă a urma calea războiului. Toți laolaltă să bărăm drumul în această direcție...!”

Și apoi scena este luată cu asalt: unii se succed altora. Pentru început, un dans rusesc, plin de temperament, executat de tinerii muncitori din Ural. Sala freacă sub ropotul aplauzelor. Abia se liniștesc aplauzele, și scena este ocupată de un duo vocal american; un nou val de aclamații amicale zguduie sala.

Pe rând vin pe scenă cîntărești, dansatori, echilibriști. Dar iată că spectacolul s-a terminat, și în sală se înalță un cântec reluat în cor de întreaga asistență: este „Imnul tineretului democrat”. Ar fi greu de spus cine a cîntat primul. Poate că rușii, poate americanii sau poate acei veseli italieni, totdeauna zimbitori, pe care îi vezi oriunde se cîntă, unde oamenii vorbesc despre pace și prietenie. În picioare, asistența cîntă.

Dar iată că se termină și ultimele acorduri ale cântecului, și prin colțuri, în grupuri mici, se înfiripă discuții. Cîte subiecte, cîte idei! Se pare că totul este caracterizat de un singur spirit, acela al necesității de a merge pe calea înțelegerii reciproce între tinerii popoarelor S.U.A. și Uniunii Sovietice.

Dorothy a venit din statul Michigan, Hary din Los Angeles, Igor din Moscova, Serghei din Gorki. Ei sînt în picioare și discută despre situația muncitorilor agricoli și a fermierilor din S.U.A. Tinerii sovietici povestesc prietenilor lor americani despre perspectivele dezvoltării U.R.S.S. în decursul septenaliului, despre ritmul intens al construcției de locuințe. De îndată se află că în S.U.A. chiria unui apartament — comparată cu salariul muncitorului — reprezintă o săptămîină de lucru, pe cîtă vreme în U.R.S.S. corespunde la numai o zi de muncă.

Cîte idei interesante au fost elaborate în decursul acestor întâlniri care durară ore în șir, cîte legături amicale au fost cimentate!

Au fost, de asemenea, și probleme litigioase, discuții ascuțite. Dar tinerii americani, precum și tinerii sovietici, au avut păreri unanime asupra unei chestiuni primordiale: este necesar de a ne întâlni pentru a vorbi, pentru a discuta și a ne cunoaște mai bine. Aceasta este bine, este util pentru cauza înțelegerii reciproce, pentru cauza păcii.

A. ZAHAROV

Vieta

IN VIZITĂ LA MAUTHAUSEN

Viena, orașul festivalului, 2 august 1959. Dimineața, foarte devreme, au fost treziți prietenii din cantonamentele Messelgünde, din Colegiul Hungaricum și din alte părți. Tineretul iubitor de pace consacrase acea zi comemorării morții eroilor căzuți în luptele de rezistență împotriva fascismului hitlerist.

La Schönbrunn, loc de o frumusețe clasică, situat lângă Viena, s-au adunat o mulțime de autocare pentru a-i transporta pe delegații, de-a lungul Dunării, prin minunate văi, până la Mauthausen, locul terorii și al omorurilor bestiale.

Mauthausen este un mic și în același timp minunat oraș situat pe malul Dunării, la aproximativ 30 km sud de Linz. Orașul i-a întâmpinat pe invitații veniți din toate colțurile lumii cu drapele și

flori. În spatele orașului, drumul urcă terminându-se la poarta fostului lagăr de concentrare de la Mauthausen, care, în trecut, avea aspectul unui animal gata să înhațe prada. În fața zidurilor și a turnurilor de la intrare este situat un obelisc ale cărui cifre gravate pe el amintesc despre teroarea organizată acum 20 de ani împotriva patrioților din toate țările lumii. Aici, începând de la 8 august 1938 și până la 5 mai 1945, au fost întemnițați 335.000 de cetățeni făcând parte din 17 națiuni diferite, iar 122.767 de deținuți politici au fost asasinați în modul cel mai îngrozitor posibil.

În fața porții centrale s-au întâlnit — sub drapelele lor naționale, reprezentând peste 100 de organizații de tineret — 900 de tineri purtând flori și coroane.

se ridica către cer și sunetele clopotelor se răreau, au luat cuvântul vechii luptători antifasciști deținuți la Mauthausen.

„Niciodată să nu se mai repete aceasta! Nicagda bolșei! Mai pu! Nunca jama! Niemals wieder! Nigdy wiecej! — răsunară cuvintele lui Alexandre Szurek, secretar general-adjunct al Federației internaționale a foștilor luptători antifasciști. Noi vrem să repetăm acest jurământ în toate limbile pentru ca niciodată să nu mai fie război, pentru ca foștii călăi să nu mai iasă la iveală niciodată, pentru ca toate problemele litigioase privind relațiile între națiuni să fie rezolvate pe calea cooperării, și nu pe cîmpurile de luptă, pentru ca să înflorească prietenia între popoare, pacea și libertatea!”

Către ora 12, acest convoi solemn, căruia i s-au alăturat sute de antifasciști și de cetățeni austrieci, mergea de-a lungul monumentelor sovietice, cehoslovace și poloneze, către locul comemorativ al deținuților iugoslavi care au fost asasinați aici. Domnea o liniște solemnă pe cînd delegații mergeau de-a lungul străzii centrale a fostului lagăr de concentrare. Sub cerul cenușiu nu se auzea decît foșnetul drapelor naționale ale foștilor deținuți ai acestui lagăr.

În fața asistenței compuse din 1.500 de persoane, 3 reprezentanți din fiecare continent sădîră mici arbori, pe locul situat în fața monumentului iugoslav, drept simboluri ale comemorării morții eroilor antifasciști, care nu vor fi uitați niciodată.

„Să trăiască plantele tot astfel precum morții trăiesc în sufletele noastre!” — a spus tînăra Hao din Hanoi, iar prietenul ei Chap adăugă: „În momentul în care noi plantăm acești copaci, eu mă gîndesc la toți patrioții care au murit pentru noi. Sînt foarte emoționat. Copacul plantat în numele tineretului asiatic trebuie să rămînă martor al sentimentelor noastre”.

Apoi delegații au depus coroane în fața monumentelor comemorative și s-au adunat la locul de apel, locul nenumăratelor chinuri, ce nu se pot exprima în cuvinte, precum și al multor fapte eroice ale foștilor deținuți. În timp ce flacăra torțelor

Apoi foștii luptători antifasciști deținuți în acest lagăr de concentrare arătară delegaților locurile de teroare fascistă, de sadism și în același timp locuri de eroică rezistență. Ghidul grupului nostru este vienezul Friedrich Docckal, fost deținut, purtînd numărul 13.117. Privim zidul de suferință în fața căruia au fost asasinați general-locotenentul sovietic Karbișev împreună cu 700 din tovarășii săi. În februarie 1945, potrivit planului lor de a-i asasina pe toți deținuții, bestiile fasciste dădură ordin ofițerilor sovietici de a rămîne goi, afară, în rînduri, timp de 3 zile. La fiecare 3 ore erau stropiți cu apă rece ca gheața. Toți aceștia muriră cu excepția unui singur băiat de 16 ani care, într-un moment de slăbire a pazei, izbucni să fugă fiind salvat apoi prin solidaritatea internațională.

Coborîm scara morții către carieră, privim camerele de gazare și crematoriul. Fotografiiile italienilor Romanin Silvio și Vidale Lucio, asasinați în aceste locuri, ne-au făcut să tresărim. Cuvintele rostite de Gerd, un tînăr din Hamburg, reprezentînd și gîndurile noastre, ale tuturor: „Niciodată să nu se mai întîmple toate acestea! Trebuie să luptăm împotriva asasinilor prietenilor și fraților noștri care din nou vor să reînvie odioasa lor indeletnicire”.

HERBERT THUR

Cel care, în timpul festivalului, traversa la o oră matinală Piața Sebastian putea să vadă grăbindu-se din toate părțile grupuri de tineri de toate culorile, să audă frânturi de convorbiri animate, să observe cum veneau toți, zi de zi, spre intrarea casei cu nr. 3.

La clubul studențesc ce se găsea aci au avut loc pînă la 10 evenimente pe zi: seminarii în care se angajau discuții aprinse, conferințe științifice la un nivel din cele mai înalte, întâlniri unde au fost stabilite legături de prietenie între tineri din toate colțurile lumii.

Oameni de știință eminenți au vorbit în fața a aproximativ 10.000 de studenți, care veneau din toate continentele.

Se țineau conferințe pe teme dezbătute la Oxford sau la Roma, la Leipzig sau Goettingen.

Profesorul Oparin din Uniunea Sovietică, cunoscut pentru cercetările sale asupra originii vieții pe pământ, a venit aci, ca și celebrul savant englez profesorul Bernal, distins cu Premiul mondial pentru pace, sau profesorul austriac Hollitscher, ale cărui broșuri de popularizare a științei sînt larg difuzate.

Reprezentanți din 61 de țări au discutat problemele țărilor coloniale și slab dezvoltate, stabilind cum ar putea contribui studenții la soluționarea lor. 151 de persoane venind din 49 de țări au ascultat conferințe avînd ca teme „Omul și natura în lumina filozofiei”, „Știința

CLUBUL STUDENȚESC— UN CENTRU DE DISCUȚII

și tehnica contemporană”. În timpul discuțiilor care au urmat la această conferință au luat cuvîntul, pentru a-și expune punctul de vedere, 33 de studenți din 19 țări.

Cifrele reflectă intensitatea discuțiilor și sentimentul de responsabilitate care anima pe participanții de diferite opinii politice și religioase ce analizau problemele puse în discuție.

Un membru al L.S.D. (Liga studenților liberali din Germania federală) a vorbit despre democratizarea și reforma învățămîntului superior din țara sa. Studenții din R. D. Germană au ripostat enumerînd fapte ce contraziceau tezele L.S.D. Ei au demonstrat că în R.F.G. nu au fost desființate privilegiul de a se instrui al claselor stăpînitoare și cu spiritul revanșard care domină educația în universitățile vest-germane.

Dezbaterile în cadrul clubului studențesc s-au desfășurat dinamic, prietenește, fiecare participant avînd posibilitatea să-și expună liber părerile.

Cînd există asemenea discuții se mai poate oare trîncăni despre un „festival comunist”?

Într-adevăr sînt unii cărora nu le place faptul că în toate aceste dezbateri au predominat principiul respectării punctului de vedere al interlocutorului și metoda schimbului de experiență.

Un student din Venezuela a spus: „Clubul studențesc a fost adevărată universitate de înțelegere multilaterală, de prietenie și de pace!”.

Conferențiarul sînt primiți cu aplauze

Paul Robeson în mijlocul studenților

1 - În acea seară, în Heldenplatz, o mare de oameni, de drapele și pancarte...

2 - În fața Parlamentului, în plin centrul Vienei, flutură drapelul festivalului

3 - Paul Robeson a venit în mod special de la Londra

4 - Înminarea „decorațiilor” tinerei generații

Beer to Power
to Youth
Aspir to see
you soon
Paul Robeson

5 - În fața pinzei lui P. Picasso, corala internațională interpretează cântecul Hiroșimei

100.000

Iată că vin, iată că vin! — se aude în această seară de august, în mulțimea miilor de vienezii adunați acolo, în Ring, în vecinătatea Heldenplatzului, încă cu mult înainte de a fi început defilarea delegaților la cel de-al VII-lea Festival. Contrar obiceiului, vienezii trec pe iarbă, se urcă pe bănci, iar cei mai tineri nu șovăie să se cațare pe copaci.

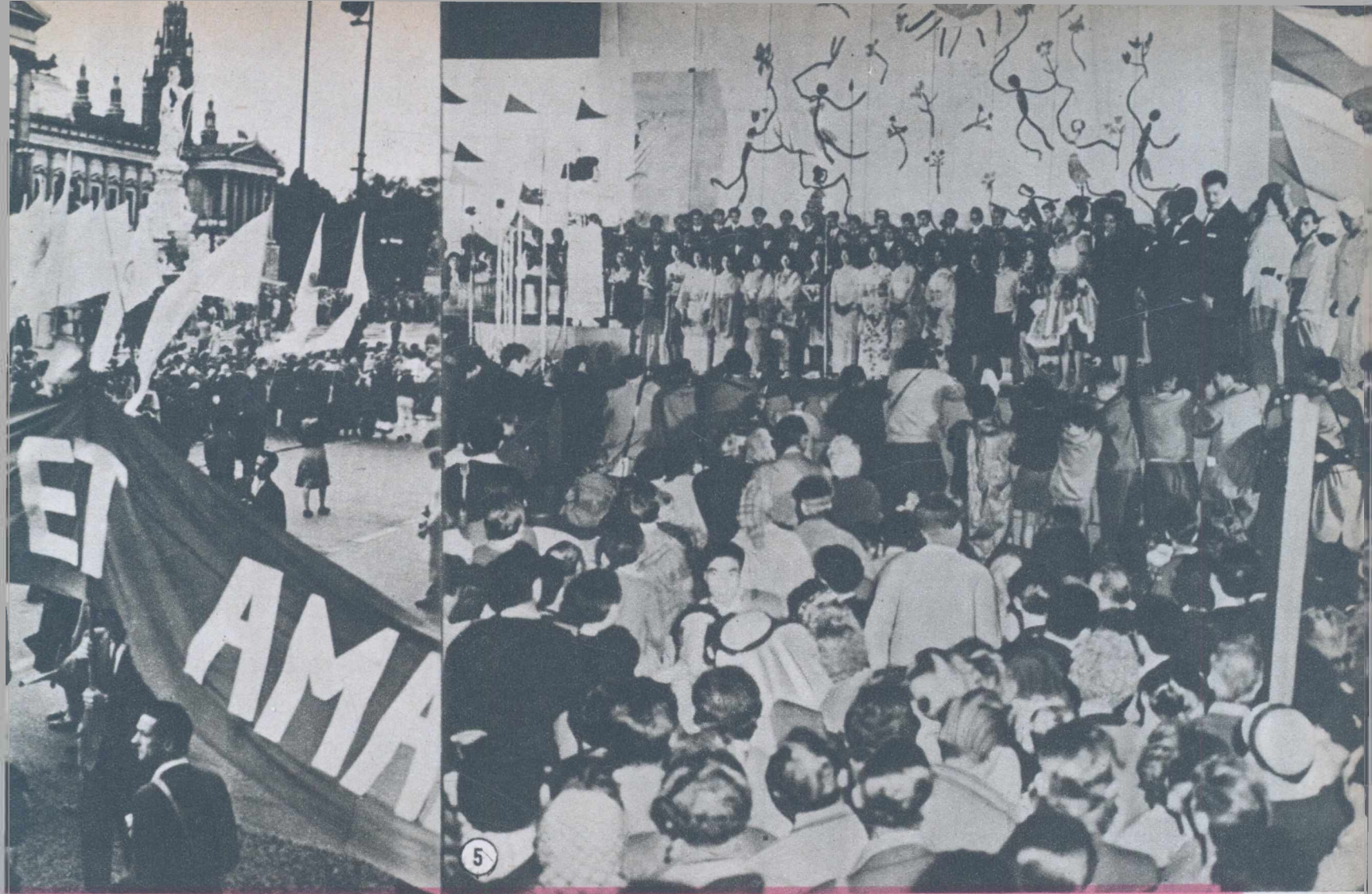
- Viena salută delegații Albaniei!
- Salut delegaților din Kamerun!
- Viena salută tineretul din Indonezia!

Prin megafoane vocea crainicului răsună pînă departe pe străzi. Sosesc ambasadorii tineretului din lumea întreagă, întocmai ca două torente venind unul către celălalt; pe pancartele ce le poartă se poate citi în toate limbile: „Pace, prietenie!”, „Frieden, Freundschaft!” — scandează manifestații, „Frieden, Freundschaft!” — răspund vienezii.

Manifestații primesc flori. Ei sînt aplauzați, salutați cu mîna sau cu pălăria. Delegații din Africa înaintează dansînd în ritmul muzicii; vienezii aplaudă, italienii merg cîntînd, cîntecele lor sînt reluate de vienezii.

Dar deodată o umbră acoperă privirea asistenței: trec delegații Japoniei. Ei poartă imense fotografii reprezentînd ororile de la Hiroșima. Oamenii știu că pacea este amenințată de războiul atomic. Ei înțeleg că trebuie să împiedice orice amenințare de război, că problemele litigioase trebuie să fie rezolvate

MARȘUL

E PARTICIPANȚI LA

pe cale pașnică... „Pace, prietenie!“ — reiau din nou delegații și asistența, căci aceste două cuvinte sînt pe înțelesul tuturor și în același timp dragi tuturor. Timp de mai multe ore, aceste cuvinte simple se aud pe bulevardele Vienei. Adresate populației din Viena de către delegații din toate țările, aceste două cuvinte sînt reluate de vienezii drept replică la marșul păcii.

Apoi delegații la cel de-al VII-lea Festival, oamenii simpli din Viena se adună în Heldenplatz pentru mitingul consacrat păcii și prieteniei. Hélène Luc, delegată franceză la festival, se adresează asistenței printr-un scurt discurs. „Delegații din toate țările veniți la festival — spune ea — exprimă dorința milioaneilor de tineri și tinere din întreaga lume, dorința de a trăi în pace și prietenie. Peste cîteva zile, noi vom părăsi Viena și ne vom reîntoarce în țările noastre. Vom duce cu noi siguranța și dovada a ceea ce tineretul vrea, poate și trebuie să recunoască: el vrea, el poate și trebuie să trăiască în pace și prietenie. Cel de-al VII-lea Festival a dovedit-o o dată mai mult.“ „Pace și prietenie“ — răspunde piața într-un singur glas.

Fiecare secvență din spectacolul ce urmă discursului — dansul „Pace și război“ prezentat de delegații sudanezi, versurile despre pace ale lui B. Brecht citite de Klaus Kinski, un talentat artist din Republica Federală Germană, dansul delegaților

chinezi, cîntecul păcii prezentat de un cor al tineretului din Uniunea Sovietică și din Republica Democrată Germană — fu răspîlțită cu aceleași ovații și aclamații: „Pace, prietenie!“.

O primire deosebit de călduroasă este rezervată celebrului cîntăreț negru Paul Robeson, sosit chiar în aceea zi de la Londra. Prin megafoane minunata sa voce se răspîndește deasupra pieței. Cu răsufierea întretăiată, oamenii ascultă aceste cuvinte despre dragoste și viață, despre prietenie și pace. Și din nou ovații și aplauze.

Cînd crainicul anunță sfîrșitul mitingului, într-un colț începe să se infiripe un cîntec pe care de îndată îl reia întreaga piață; cîntecul vine din fiecare țară, din fiecare oraș, din fiecare sat: este imnul tineretului democrat din întreaga lume.

În Heldenplatz mitingul consacrat păcii și prieteniei se termină, dar pe străzile Vienei această grandioasă întîlnire a delegaților celui de-al VII-lea Festival cu populația Vienei continuă pînă noaptea tîrziu. Delegații la festival și oamenii simpli din Viena merg pe străzile Vienei însuflețindu-le cu dansurile și cîntecele lor despre pace.

Toți aceia ce pretindeau că populația Vienei nu-i va saluta pe delegații la festival s-au împotmolit în propriile lor născociri.

Nu mai puțin de 100.000 de persoane au luat parte, în aceea seară, la această grandioasă manifestație.

PĂCII ȘI PRIETENIEI

Aceste cuvinte rostite de Thomas Mann și-au găsit justitea cu prilejul Festivalului tineretului din lumea întreagă de la Viena. Cu ocazia unei reprezentații comemorative în cinstea celei de-a 200-a aniversări a lui Friedrich Schiller, delegații din R.D.G. și din R.F.G. au scos în evidență apelul pe care acest mare poet german l-a adresat națiunii germane: „Dorim să reprezentăm cu toții o singură țară de frați!”

Înainte ca Siegfried Stöckigt să înceapă a interpreta preludiile „Suitei engleze” de Bach, asistența adunată în sala mare a Musikvereinului avea privirea ațintită asupra lojei din dreapta, acolo unde au luat loc eminenții reprezentanți ai celor două delegații: prof. dr. Karl Laux (R.D.G.) și prof. dr. Leo Weismantel (R.F.G.). În discursul său, prof. Laux aprecie opera lui Schiller și rolul său important pentru poporul german, care, pe teritoriul

Republicii Democratice Germane, a cinstit mai mult decât numai prin monumente pe acest trubadur al libertății și bucuriei, al fraternității și umanității, al egalității în drepturi și al înțelegerii reciproce. În realitatea socială din R.D.G., voința și speranța lui Schiller au fost îndeplinite.

„Festivalul — spuse prof. Laux — a realizat ideile lui Schiller. «Imnul bucuriei» a devenit cântecul triumfal al tineretului din lumea întreagă reunit la Viena în spiritul prieteniei și al păcii.”

Punctul culminant al acestei sărbători a fost declamarea prezentată de Klaus Kinski. Poemele „Die Bürgschaft” și „Hoffnung”, precum și extrasele din „Wilhelm Tell” n-au reprezentat numai un apel la rațiune, dar ele se adresau în același timp inimii și senti-

mentelor celor mai scumpe fiecărui participant la această festivitate. Cu siguranță, nu era nimeni în sală care să nu înțeleagă cuvintele lui Schiller: „Noi sîntem născuți pentru a face lucruri minunate”. Toți știau că trebuie să acționeze pentru a stabili unitatea națiunii germane în sensul ideilor lui Schiller.

Jo Koziel, distins cu o diplomă a concursului artistic al festivalului, a fost puternic aplaudat pentru felul în care a declamat poeziile „Der Frühling” și „Des Mädchens Klage”. Școala de dans clasic a lui Anneliese Sauer, Hamburg, corala Ansamblului „Bergisch Land”, orchestra Școlii superioare din Berlin, corala Ansamblului național de artă folclorică din R.D.G., Klaus Wendt și „Kreuzchor” au fost cu toții puternic aplaudați de asistență. Nimeni nu va uita aceste ore.

Prof. Leo Weismantel (R.F.G.) a adresat cuvinte călduroase publicului. El a stigmatizat actuala dezvoltare politică a Republicii Federale Germane și a chemat tineretul să păstreze vii ideile lui Schiller: „Demnitățile omenirii se găsesc în mâinile voastre: păziți-le!” Și el adăugă: „Acolo unde sînt urmate ideile lui Schiller se găsește adevărata Germanie!”

Noi sîntem siguri că acest apel adresat tineretului german va avea un mare ecou după festival și că tinerii luptători pentru pace și prietenie între popoare vor afla noi prieteni în R.F.G.

HORST BARWALD

„SCHILLER

UNEȘTE CELE DOUĂ

GERMANII”

Klaus Kinski a recitat excepțional versurile avîntate ale lui Friedrich Schiller

„Kreuzchor” din Dresda, membrii Ansamblului popular de stat și orchestra Școlii superioare de muzică din Berlin s-au prezentat în fața unui public entuziast

Tineri artiști ai Școlii de balet Sauer-Hamburg interpretînd pantomima „Speranța noastră”, pusă în scenă de Bernhard Wosien

VOCEA TINERETULUI MONDIAL LA GENEVA

O delegație a F.M.T.D. a plecat la Geneva în luna iulie, la reluarea lucrărilor Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe.

Delegația avea misiunea să înmîneze conferinței un document al Secretariatului F.M.T.D. care exprima punctul de vedere al tineretului asupra problemelor discutate pe malurile Lemanului și care insista în special asupra pericolului ce amenință pacea în Europa: renașterea militarismului german în Republica Federală Germană. Fiecare dintre statele participante la Conferința de la Geneva a primit documentul.

În numele Uniunii Sovietice, delegația F.M.T.D. a fost primită de către ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, Malik, care a asigurat-o că „dorințele și părerile sale vor fi luate în considerație”.

Otto Winzer, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe din R.D. Germană, a declarat că „delegația primului stat muncitoresc-țărănesc în Germania va face

tot ce-i va sta în putință pentru ca popoarele să nu mai fie amenințate de pericolul războiului.”

Un purtător de cuvânt al delegației Statelor Unite, d-l Steermann, a expus poziția Departamentului de stat asupra problemelor în curs.

La delegația R.F.G., purtătorul de cuvânt a contestat concluziile documentului F.M.T.D. asupra militarismului german, document care era de fapt stabilit pe baza unor surse de informații germane.

Nici delegația franceză, nici delegația britanică nu au acceptat să primească delegația F.M.T.D.

Această delegație a F.M.T.D., care a fost televizată și fotografiată în timpul întrevederilor sale, a făcut să fie auzită vocea tineretului în favoarea păcii și coexistenței pașnice.

Ea cuprindea reprezentanți britanici, italieni, francezi și pe d-l Teenakon, membru al Parlamentului Ceylonului.

MANOLIS GLEZOS

ESTE ÎNCĂ ÎN LANȚURI

OUL CLOCIT

Înainte de deschiderea celei mai mari întâlniri mondiale a tineretului se putea citi în ziarul vienez „Morgenkurier”: „...Voi sînteți oaspeții acestei țări, chiar dacă prilejul care vă aduce aici nu ne este binevenit. Nu vi se vor face ouații, dar nici nu se va arunca cu pietre după voi...”. Reacția populației Vienei a fost cu totul alta decît cea pe care o anunța ziarul.

În gări, chiar în portul de iarnă, atît de îndepărtat de oraș, zîlnic mii de vienezii se adunau pentru a-l primi, cu baloane, fanioane, flori, pe reprezentanții tineretului întregii lumi. Orchestre, fanfare, strigăte de „vivat” alcătuiseră chiar înaintea deschiderii adevărată atmosferă a festivalului.

La deschiderea festivalului, stadionul Praterului era plin plin la refuz. Printre spectatori, 60.000 de vienezii nu încetaseră să ovăționeze, entuziaști, delegații care intrau pe stadion.

La manifestația de solidaritate cu tineretul colonial, 10.000 de vienezii s-au întîlnit cu reprezentanții tineretului din țările participante. Și aici ouații entuziaști, revendicarea libertății pentru popoarele oprite, discuții prietenești, într-o atmosferă cordială.

Ceea ce însă Viena și Austria nu mai văzuseră niciodată a fost momentul istoric pe care l-au constituit, pe Ringstrasse și Heldenplatz, defilarea tuturor delegațiilor și demonstrația impresionantă la care a luat parte și Paul Robeson. Zece de mii de vienezii au fost acolo. Tot ceea ce separă oameni și națiuni dispăruse; pacea și prietenia străluciau pretutindeni.

S-ar putea umple pagini întregi și despre contactele prietenești cu populația vieneză. Cît poate cîntări, pe lîngă aceste zece zile mărețe, puțină dezordine făcută de ostiva jalnică provocatori ostili înțelegerii reciproce și care au consumat fără folos, pentru propaganda lor, mii de dolari? Cît poate cîntări tăcerea ridicolă a unei prese care s-a orbit pe ea însăși ca să nu vadă realitatea? Nimic.

Propaganda împotriva păcii și prieteniei are același efect ca un ou clocit. Miroase urît și trebuie aruncat la lada de gunoi.

Pe Reinmannplatz, pe trotuarele din Favoritenstrasse, 7.000 de persoane au asistat la reprezentația unui ansamblu de dansuri și cîntece din R.P. Polonă

La festivitatea de deschidere, timp de trei ore, niciun spectator, nici un delegat oficial al guvernului austriac n-a părăsit stadionul

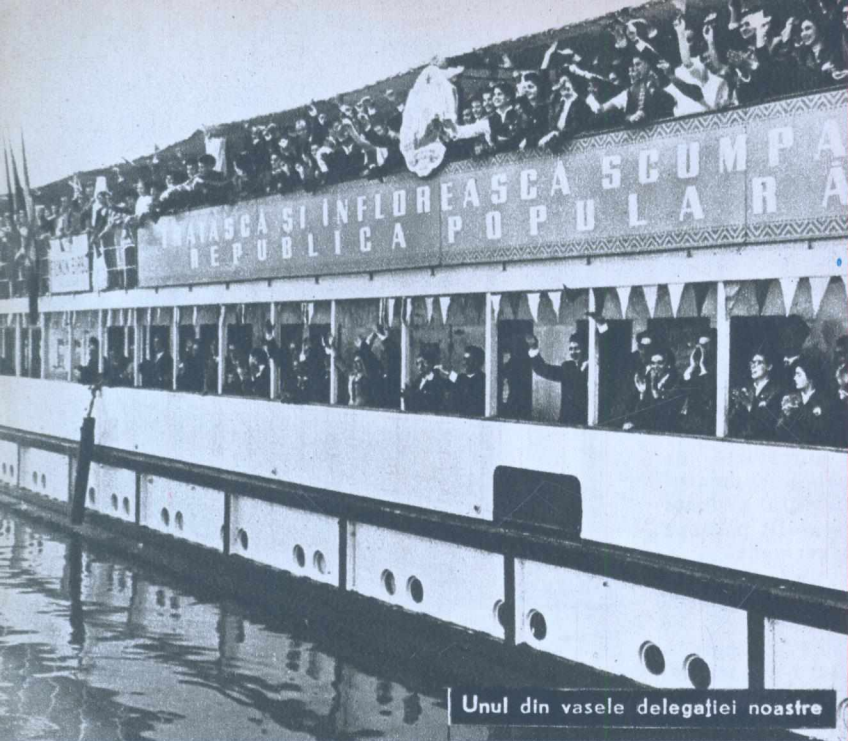
La Atena, Manolis Glezos a fost condamnat la închiisoare grea și la ani de exil.

Datorită protestului mondial, la care s-a asociat atît de larg și tineretul, a fost salvată viața patriotului grec.

Eroul care a smuls steagul fascist de pe Acropole trebuie să i se redea libertatea.

Dr. Revé Villiam Thorp, vechi decan al baroului avocaților din Paris, care a asistat la proces, a declarat: „Aceasta rămîne o condamnare nedreaptă în principiu, oricare ar fi încadrarea sa, mai cu seamă că ea este bazată pe motive infame; se impune deci o revizuire a procesului.”

În această nouă luptă, tineretul va avea partea sa de contribuție. Să fie eliberat Manolis Glezos!

Unul din vasele delegației noastre

DELEGAȚIA NOASTRA LA FESTIVAL

La festivitatea de des

Casele noastre plutitoare — „Olga Bancic” și „Filimon Sîrbu” — frumos împodobite pentru marea sărbătoare a tineretii de la Viena, erau, sub razele soarelui de iulie, ca două perle uriașe. Iată că se desprind de firul de cleștar al Dunării și se îndreaptă pe unul din canalele fluviului albastru, la marginea încântătorului parc vienez Prater. Pe mal zărim sute de tineri austrieci, numeroși vienezi, tineri din delegații străine sosite cu o zi mai înainte; ne fac semne, flutură eșarfe colorate, agită buchete de flori, balonașe și steaguri cu emblema festivalului. Cu bucurie și emoție am așteptat clipa sosirii în orașul celui de-al VII-lea Festival; ne-am strîns mîna, ne-am îmbrățișat, am cîntat și dansat cu prietenii care au venit să ne ureze „bun sosit”.

Se amestecaseră atunci în mulțime și niște indivizi jerpeliți, cu privirea tulbură, iscoditoare, trimiși de cei care-i plătesc să învineze de la bun început atmosfera sărbătorească, prietenească cu care am fost înconjurați. Erau trădători de patrie, scursori legionare. Ei au fost tratați cu dispreț de delegații noastre, de toți prietenii care au venit să ne întîmpine, alungîndu-i ca pe niște jigodii.

Toți știau că am venit în capitala Austriei ca reprezentanți ai tineretului unei țări socialiste în continuă înflorire, iubitoare de pace, care militează neobosit pentru prietenie și colaborare între popoare, ca reprezentanți ai fiilor unei țări care

a găzduit un neuitat Festival Mondial — al IV-lea — de la București. De aceea, dușmanii ne-au întîmpinat cu ură, cu gânduri viclene. Prietenii însă, nenumărații prieteni — delegați și gazde —, ne-au înconjurat tot timpul festivalului cu căldură și simpatie, considerîndu-ne ca niște vechi și prețuite cunoștințe.

La grandioasele manifestări de masă din timpul festivalului nu puteai să nu remarci prezența tinerilor romîni, entuziasmul lor, înflăcărarea cu care manifestau pentru viață, pace și prietenie. Laolaltă cu alți delegați, ei au făcut să răsună „Wiener Stadion” în ziua deschiderii festivalului, Ringul și Heldenplatz în timpul defilării și a mitingului pentru pace din 1 august, împrejurimile Rathaus-ului cu prilejul închiderii festivalului, strigînd „Frieden und Freundschaft”, „Pace și prietenie”. Cuvintele „Pace și prietenie”, „București”, rostite în romînește de italieni și cehi, de indonezieni și bulgari, japonezi și albanezi, austrieci și chinezi — de solii a zeci și zeci de națiuni de pe glob — a fost indiciul cel mai bun că tinerii de pretutindeni poartă în inimă nestînsă amintirea Festivalului de la București. Manifestîndu-și neobosit dragostea de viață, cîntînd, dansînd, strigînd lozinci, tinerii romîni, ei înșiși cu inimi fierbinți, au încălzit inimile celor din jur, trezînd în aceștia entuziasmul celor 20 de ani, contribuînd ca imnul închinat păcii și prieteniei să răsună mai puternic, să prindă rădăcini

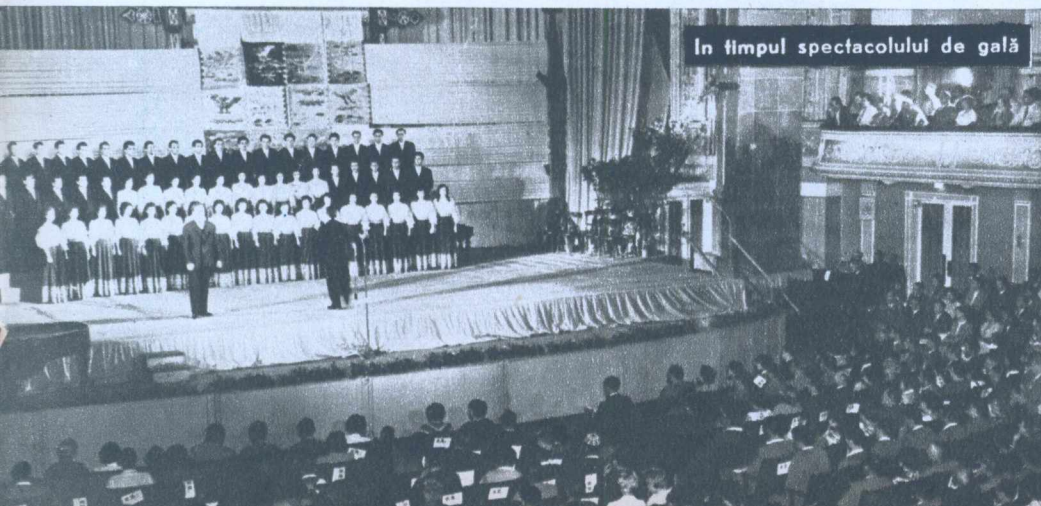
adînci în sufletele celor aflați la Viena. Un gazetar francez, André Courberz, îmi mărturisea: „Sînteți de un entuziasm și optimism molipsitor. Bravo romînilor! Toți tinerii trebuie să fie așa, inimoși, plini de energie în lupta pentru viitorul lor fericit”.

Constatarea o pe deplin îndreptățită. N-a fost zi, n-a fost manifestare unde glasul, voința de pace a tineretului nostru să nu se facă simțite cu toată vigoarea. Parcă văd și acum grupurile de tineri din delegația noastră primind cu flori, cu urale și cuvinte de bun sosit pe oaspeții lor din diferite țări pentru a ne cunoaște mai bine, a strînge relațiile de prietenie și colaborare reciprocă în lupta pentru împlinirea năzuințelor comune de pace și un viitor luminos. Nu o dată i-am petrecut cu privirea, și uneori conducîndu-i, pe tinerii din delegația noastră îmbrăcați sărbătorește, cu flori și daruri, mergînd ca invitați la întîlnirile prietenești organizate la sediile altor delegații. Ne-am întîlnit cu tineri din peste 50 de țări. Acest lucru ne-a oferit un minunat prilej ca să ne cunoaștem mai bine, să facem cunoscută viața nouă a tineretului patriei noastre, să contribuim cu toate forțele noastre la întărirea unității tineretului în lupta pentru pace. Întîlnirile cu tinerii din țările capitaliste, coloniale și dependente au demonstrat solidaritatea noastră cu lupta tineretului din aceste țări pentru independență națională și un viitor mai bun al

tineretului. Întîlnit s-a... flețiți de... obținut, m... tru condiț... tru dreptur... gres social... profesoară... întîlnit-o p... discutînd c... Ion, de la... Cîmpia Tu... asigura pe... că va lupt... țelor idei d... lului și ca... Austriei p... din 112 țăr... parcă ang... tînărului d... poezii ale

Am fost... întîlniri p... acești tineri... niri o dor... noaște, de... lucruri der... vinte pline... chini a exp... întîlniri, s... și dragoste... tru tineret... nînd că... nouă, socl... încă nouă... cînd va... social.

Optimis... tru viitor... citeau în o... care ne-am

În timpul spectacolului de gală

Pe străzile V

Perinița I

care ne-am noi însu- care le-am lupte pen- viață, pen- tate și pro- Rodriguez, le Chile, am sele noastre norist Gușă strmei" din Rodriguez îl in România mful măre- aza festiva- în capitala și generații întărindu-și și dăruiește culegerile de eruda. numeroaselor eam în toți și la întâl- de a cu- mai multe stră. În cu- Rodolfo Me- din aceste e admirație italieni pen- pastre, spu- se România lia nu este leparte ziua progresului

Am trăit și alte numeroase momente emoționante de înfrățire a tineretului român cu tinerii din numeroase țări ale lumii veniți la festival. Mă aflu la întâlnirea tinerilor muncitori din petrol și chimie, care s-a desfășurat într-o sală de cinema — Bayrischer Hof. După ce delegatul român și-a ținut raportul, săresc un tânăr ce aplauda îndelung, bucuros, mai mult decât ceilalți. El iese în întâmpinarea reprezentantului nostru, îi strânge mâna cu căldură, îl felicită. Realitatea din țara noastră, viața nouă a tinerilor muncitori din petrol și chimie l-au entuziasmat nespus de mult. Era Edilberto Rumbos din Venezuela. Nu peste multă vreme s-a urcat și el la tribună vorbind de situația din țara sa, despre lupta poporului din Venezuela pentru independența economică. Tinerii noștri l-au înconjurat pe tânărul din Venezuela cu aceeași căldură, aplaudându-l, felicitându-l pentru cuvântul său rostit cu multă însuflețire. În pauză, Edilberto Rumbos vine în mijlocul nostru și continuă să-și împărtășească gândurile, simțămintele ca unor adevărați prieteni; el arată ce nefast este pentru marea masă a poporului din Venezuela ajutorul american, căruia delegatul din S.U.A. a căutat să-i facă apologia. Cu siguranță că toți tinerii participanți la această întâlnire au povestit prietenilor la întoarcerea în patrie momentele trăite la Viena, au relatat angajamentul solemn luat împreună cu tinerii

din alte țări și de aceeași profesie: „Chimia ca știință, petrolul ca bogăție naturală atât de prețuită — să fie puse în slujba păcii, a progresului social“.

Manifestările festivalului au fost multiple și la toate tinerii noștri și-au dat contribuția, pentru ca spiritul păcii și prieteniei să cuprindă inimile celor aflați la Viena. În Piața Sebastian 3, studenții români dezbăt alături de colegii lor veniți la seminar problema rolului studenților și al organizațiilor lor în societate; în Piața Sokol X fetele noastre din lotul sportiv își demonstrează măiestria la volei. Și așa, în tot timpul celor zece zile, am continuat să fim prezenți la întâlniri, seminarii, manifestări sportive etc.

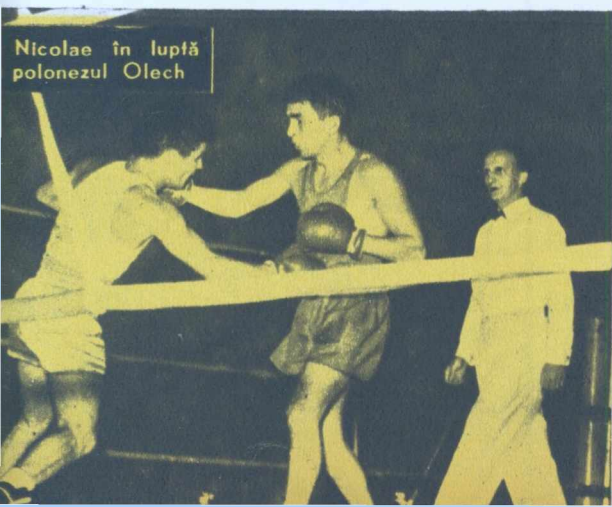
Conștienți că arta, muzica, dansul înnobilează sufletele, îi apropie de oameni, tinerii din lotul nostru cultural s-au străduit și au reușit cu succes să facă cunoscute la Viena arta noastră nouă, frumusețea dansului și cîntecului românesc. La 29 iulie Konzerthaus — sala unde s-a desfășurat spectacolul de gală al delegației R. P. Române — a răsunat de aplauzele spectatorilor, electrizați de sunetele vioarei lui Ruha, de „Ciocîrlia“ lui Budișteanu sau de înflăcăratele dansuri românești „Mugamaua“ sau „Călușul“. Încântată de spectacol, Yolie Gianotti, avocat din Sao Paolo — Brazilia —, mi-a declarat: „Am asistat la spectacolul vostru ca delegată din Brazilia și

m-a impresionat profund acest minunat tablou artistic pe care nici nu mi l-am putut închipui. Cu aceasta ați contribuit la cauza păcii și prieteniei tuturor tinerilor din lume“.

Membrii juriilor, personalități artistice cu renume mondial, spectatorii au avut numai cuvinte de laudă pentru formațiile noastre artistice. La terminarea concursului corurilor, Gunar Heerup din Danemarca, membru în juriul internațional, mi-a declarat: „Am avut o mare fericire: corul românesc al U.T.M. a obținut din nou premiul I la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena. Corul a cântat și mai bine decât la Festivalul de la Moscova. El a dovedit deopotrivă o înaltă cultură muzicală, ca și o admirabilă dragoste pentru cîntec; el depășește în calități artistice majoritatea corurilor profesioniste din vestul Europei. Felicit corul și pe excelentul său dirijor — Marin Constantin. MerEU înainte“.

La Viena, tabloul vieții tineretului din R. P. Română, al artei și culturii românești a strălucit în toată splendoarea lui. La Viena, gândurile, aspirațiile tineretului român au fost făcute cunoscute prietenilor din cele 112 țări, gazdelor — contribuind ca ideile păcii și prieteniei să găsească cale spre inimile celor prezenți în orașul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului.

D. MIHAIL

Nicolae în luptă polonezul Olech

● Delegația tineretului român la festival a avut ca oaspeți, la întâlnirile prietenești pe care le-a organizat pe nave, tinerii din țările Americii Latine (Cuba, Argentina, Brazilia, Mexic, Chile, Venezuela, Paraguay), din țările Africii de Nord (Algeria, Maroc, Tunisia), din Austria, Franța, Italia, țările arabe (Irak, Liban, Iordania, Arabia Saudită, Iran, Sudan, Yemen), din Grecia și Cipru, din țările Africii (Senegal, Nigeria, Africa de Sud, Congo Belgian, Guinea, Kamerun, Ghana), din țările Asiei (Japonia, India, Indonezia, Ceylon), din S.U.A. și Canada.

De asemenea, grupuri de delegați din R.P. Română au participat ca invitați la întâlnirile cu tinerii din țările socialiste și din Danemarca, R.F. Germană, Sudan, Anglia, Irak, Austria.

● Delegații al tineretului român au participat la întâlnirile pe profesii ale tinerilor muncitori din metalurgie, construcții, cadre didactice, zărierii, energice și electrotehnică,

petrol și chimie, ferovitari, membri ai mișcărilor cooperatiste, mineri, textile și confecții, pregătirea profesională, precum și la întâlnirile pe afinități ale tinerilor filatelisti, conducători ai caselor și cluburilor de tineret, conducători de organizații de copii, artiști plastici amatori.

● La festival formațiile noastre artistice au prezentat un program de gală, două spectacole naționale și au participat în 12 programe internaționale. Tinerii noștri artiști au cucerit 20 de premii la cele 13 ramuri artistice reprezentate în concursuri. Corul Uniunii Tineretului Muncitor, dirijat de artistul emerit Marin Constantin, echipa de dansuri a Ansamblului U.T.M., orchestra de instrumente populare, soliștii Nicolae Florian, Mihail Nicolae, tenorul Cornel Pănușeanu au obținut locul I la concursuri. În total, grupurile culturale-artistice din delegația noastră au fost distinse cu 28 medaliile de aur și argint.

DANSURILE POPOARELOR

1 - Ansamblul de dansuri din Bulgaria; 2 - Viguroșii dansatori ai Ansamblului georgian; 3 - O dansatoare braziliană; 4 - Dansatoarele din Argentina în plin vârtej; 5 - Tineretele chinezoaice - atît de grațioase

S-ar putea scrie cărți întregi și umple sute de pagini povestind evenimentele petrecute doar într-o singură zi a festivalului.

Cînd seara te întorceai acasă, avînd un imens bagaj de impresii și imagini, ți se părea aproape imposibil să poți pune totul în ordine, să faci o selecție între toate acele minunății.

Nu-l voi uita niciodată pe tînărul violonist blond în vîrstă de numai 11 ani, membru al orchestrei de țigani maghiari! Cît de stăpîni erau toți pe instrumentele lor, el și cîntăreții săi; ai fi vrut să asculți ore în șir melodiile lor încîntătoare! Băiețelul își legăna

corpul său firav în ritmul muzicii, cu privirea plină de melancolie, pentru ca apoi, dintr-o dată, vioara sa' să vibreze într-un entuziasm de profundă veselie...

Sunetele, cu o rezonanță aparte, ale muzicii rar ascultate oferită de cimpoierii scoțieni, îmbrăcați cu originalele lor „kilts”, ne-au lăsat, de asemenea, o impresie de neuitat. Și cum ai putea oare să descrii reprezentațiile artistice ale Ansamblului folcloric din Senegal, ale Ansamblului de dansuri și cîntece din Georgia, ale Cuartetului din Argentina, dansurile din Bulgaria, dansurile artiștilor brazilieni și în special ale tinerelor chinezoaice, atît de delicate în dansul florilor de lotus?

„Muzică și dans din lumea întreagă” — astfel se intitula acea seară. Cîtă stăpînire de sine, cîtă dragoste de viață răspîndea întregul program! Și toate aceste impresii, toate aceste evenimente, precum trandafirii unui imens buchet, vin să alcătuiască în mintea noastră această noțiune universală: festivalul tineretului — festivalul bucuriei.

S. GRUHL

episoade

În timpul festivalului, redacția noastră își avea reședința la Tarborstrasse. Iată ce am văzut într-o zi: tramvaiul pleca; un prieten din delegația venezueliană vrea să-l mai prindă, dar este prea tîrziu. El s-a resemnat și s-a reîntors pe trotuar. Deodată un camion s-a oprit în fața lui și, într-un dialect vienez, șoferul îi spuse: „Repede, grăbește-te, urcă! Ai să prinzi tramvaiul la stația următoare!” Prietenul nostru a zîmbit și s-a urcat în camion.

Este ora prînzului. Peste tot întînești participanți la festival. În tramvaiul „L” sînt cîțiva membri ai delegației din Israel. Ei încearcă să intre în conversație cu vienezii, dar au multe greutăți în a se face înțeleși. Știu cîteva cuvinte germane și, dacă aceasta nu ajunge, vorbesc cu mîinile, făcînd gesturi. Taxatoarea vrea să le arate simpatia sa și pentru aceasta îi îmbrățișează pe rînd. Toată lumea înțelege și zîmbește.

★

Într-o dimineață africanii se plimbă în grupuri mici prin oraș. În fața operei un tînăr african începe să danseze, ceilalți fac la fel, înconjurăți de trecători. Polițistul din colț nu știe ce să facă, să-i oprească sau nu. Iată de ce fluieră, chemîndu-l pe șeful său. Acesta îi răspunde: „Lasă-i să danseze atîta timp cît nu împiedică circulația!”

O mașină făcea senzație printre participanții la festival și vienezii. Era o mașină a delegației italiene făcută special pentru festival. Această mașină era făcută ca un sputnik, avînd în interior aparate și ciini. Peste tot unde era văzută această mașină, populația se oprea și aplauda.

S. G.

medaliile prieteniei

Totdeauna cînd sportivii și echipele cunoscute se întîlnesc pentru competiții sportive, mii de spectatori pasionați îi înconjoară pentru a-i stimula și aplauda. Iar în tribunele stadioanelor nu puțini la număr sînt tinerii care practică și ei sportul și care se hrănesc cu speranța că într-o zi vor fi și ei printre învingătorii care primesc medalii și cupe.

Acestei „puștimi sportive“, Viena i-a oferit șansa de a-și arăta calitățile în domeniul sportului și de a cîștiga insigna sportivă a celui de-al VII-lea Festival. De aceea noi nu ne-am mirat să găsim un mare număr de tineri pe Cricketer Sportplat.

Regulamentele competiției prevedeau 5 discipline, atît pentru băieți cît și pentru fete, dintre care trebuia să alegeți 3. Participanții erau răspîndiți pretutindeni, pe gazon, pe pista cu zgură, pe gropile de nisip. Fiecare era îmbrăcat după plac, după posibilități. Și în vreme ce pe pista cu zgură băieții luau plecare pentru alergări, fetele se antrenau pentru săritura în înălțime. Fiecare se hotăra pentru disciplinele preferate.

M-am alăturat unui grup de tineri care îndepliniseră deja condițiile pentru insignă la alergări și sărituri. Acum aruncau greutatea, sperînd să reușească și aici. Un băiețuș zvelt și cam micuț balansa bila în mîna și, după expresia feței, se vedea că ezită. La prima încercare n-a reușit.

— Încă o dată! îl stimula un altul.

— Ușor de zis, i-a răspuns „puștiul“. Dacă aș fi și eu așa voinic și mare ca tine!

Părea că-și pierde curajul.

-- Privește, zise celălalt. Am să-ți arăt cum să procedezi. Iată!

Și apucă bila, intră în cerc și îi arată „puștiului“ cum trebuie să arunce.

Un gest frumos de prietenie între tineri din diverse țări care nu se mai văzuseră niciodată înainte! A treia încercare a fost o reușită. Amîndoi, strălucind de bucurie, veniră la masa arbitrilor pentru a li se înregistra rezultatele.

Și pentru ei, poate, cel mai frumos moment al festivalului a fost atunci cînd în fața drapelului Austriei și festivalului li s-a remis trofeul dorit: insigna sportivă. Ea nu este o medalie de aur; nu este o medalie de preț din punct de vedere material. Dar această decorație este un simbol al prieteniei. Și fețele radioase ale tinerilor și tinerelor mărturiseau cît sînt de mîndri de această decorație și că urmau s-o păstreze și s-o apere ca pe o comoară, ca pe însăși prietenia care-i unește.

Curația

Sursul ti luminează fața acestui tinere dintr-o țară de curând eliberată de sub colonialiști

Se spune că grația întregii lumi o găsești în surisul unei fete. Și când tinerele din lumea întreagă se întâlnesc într-un simbet comun, cum să nu fie aceasta cea mai agreabilă întâlnire a festivalului?

Chiar și vremea a fost înduioșată de această întâlnire. Ploaia încetă pentru a permite tinerelor participante la festival să meargă în jurul micilor mese instalate în „Volksgarten“, unde au început schimburile de păreri, cu ajutorul cuvintelor sau mimate, în timp ce se auzeau sunetele unei orchestre de jazz și erau prezentate cintece și dansuri ale diferitelor popoare.

Rochiile de mătase ale delicatelor coreene, panglicile sovieticelor, dantelele și broderiile tinerelor maghiare, toate acestea alcătuiau minunate combinații de culori. În strigătele vesele care din când în când împrăștiu torente de râsete se schimbau delicate evantaiuri, fulare, poșete, bibelouri de porțelan, coliere, păpuși, cercei.

Printre tinerele cu părul în vînt sau cu cozi împletite, în anonimatul acestei prietenii, cînd fiecare își cunoștea vecina fără s-o fi văzut vreodată, se puteau totuși identifica acelea ale căror nume au trecut hotarele:

În grădina conversațiile sînt în toi

Iolanda Balaș din România, deținătoarea a 3 recorduri mondiale la săritura în înălțime și care a depășit 1,81 m; Graziela Martinez din Argentina, recordmană la 800 m în America de Sud; Gudula Greifzu din Republica Democrată Germană, aviatoare, avînd 750.000 km parcurși în 3 ani; Nicole Jordy, campioana Franței la armonică; Isolda Ișwișkaia, interpreta principală din filmul sovietic „Al 41-lea“ — minunata istorisire a unei dragoste puternice, asemănătoare acelor din visurile tinerelor; Barbara Kwiatkowska din Polonia, distinsă cu premiul internațional al Festivalului filmului de la San Sebastian și altele. Cu cîteva zile înainte, în același decor, avusese loc prezentarea modei. Orașele Londra, Paris, Praga, Budapesta, Varșovia, Torino, Berlin au trimis manechine. Printre cele 150 de modele prezentate se puteau admira linia unui costum, stafa moale a unei rochii, linia largă a unei fuste, vesta unui taior, o pelerină ce nuanța un simbet, ironia delicată a unei mici pălării, luxul rochiilor de seară prezentate de modelele franceze.

La această prezentare internațională — precum și la aceea, de a doua zi, a modei franceze — ambianța distinsă se îmbina perfect cu atmosfera festivalului. La aceste prezentări au asistat 400 de elegante femei austriece. Moda poate fi o trăsătură de unire, și gustul pentru frumos, pentru eleganță servește, de asemenea, cauzei înțelegerii reciproce. Totuși tinerele n-au vorbit doar despre pînseturi și gâteli. Peste 200 dintre acestea venite din 28 de țări au discutat, într-o dimineață, despre locul pe care tîndra trebuie să-l ocupe în viața publică. Au fost ascultate intervențiile reprezentantelor din 14 țări.

În concluzie, mesajele trimise comisiei feminine de pe lîngă O.N.U. și Asociației femeilor parlamentare denunță discriminările mari, profesionale, morale, juridice ce mai există în contrast cu dezvoltarea lumii moderne și ale căror victime mai sînt astăzi tinerele.

Tinerele nu sînt păpuși inconștiente. Fețele lor pot fi serioase fără să piardă din grație. La festival toate acestea au putut fi bine văzute și înțelese.

Un schimb de cadouri plăcute

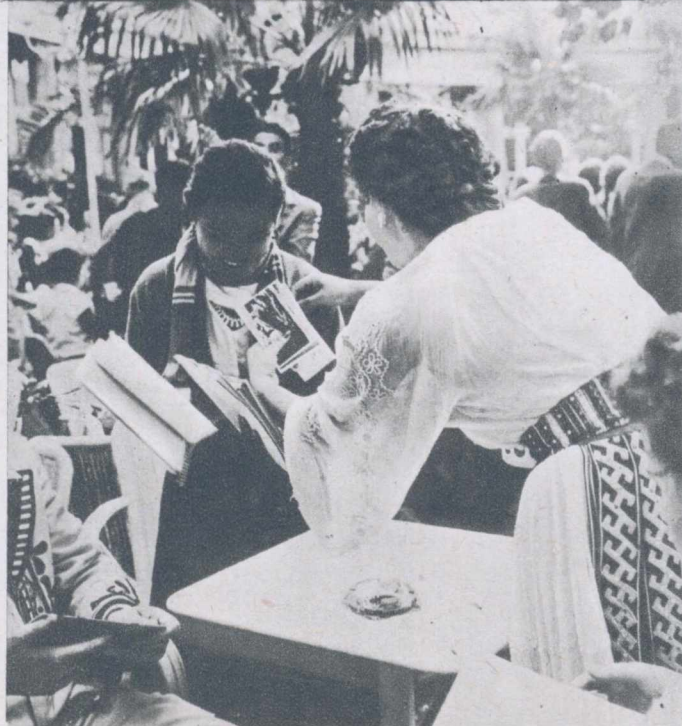
www.Finbet

○ rochie din Budapesta
prezentată la festival

Prietene pentru totdeauna...

Primește, te rog fotografia
orașului meu...

TINERE TALENTE

Cu o zi înainte de închiderea festivalului au fost publicate numele câștigătorilor la concursurile culturale ale festivalului, și mase de curioși s-au îndreptat spre Sala de concerte a Vienei pentru a-i cunoaște personal pe cei care erau demni de aceste premii. Cu ocazia marelui concert final al concursurilor culturale, noi am putut să vedem și să auzim pe cei mai buni 20 de soliști și cele mai bune ansambluri; am strigat „bis” și am bătut cu picioarele în podea spre disperarea sârmanului director al sălii.

S-au desfășurat 13 concursuri culturale diferite, dintre care majoritatea au avut subdiviziuni. Au luat parte 406 tineri și tinere, care veneau din 32 de țări; juriile se compuneau din 94 de membri. Concursurile culturale ale festivalului aveau un caracter universal. „Ele au fost organizate pentru a promova forțele culturale ale tinerei generații” — a spus secretarul general al F.M.T.D., Christian Echard, cu ocazia discursului său de deschidere la Konzerthalle. Și el a continuat: „Aceste concursuri au oferit noi posibilități, în special tinerilor din țările afro-asiatice, de a face apreciată în întreaga lume valoarea culturii lor naționale”.

Aci unii ridică o problemă. Este în mod real posibil să compari între ele cele mai înalte performanțe artistice de diferite tradiții și moșteniri culturale? Eu cred că da, cu condiția ca această comparație să fie făcută în mod cinstit. Problema ridicată aci are un substrat meschin. Nu demonstrează ea o oarecare tendință care mai persistă în capetele unora care spun: „Răsăritul e Răsărit și Occidentul e Occident”? Dacă există încă oameni care au asemenea prejudecăți, este păcat că n-au putut să-l asculte pe Yin Chen-chung, tânărul chinez care a câștigat premiul concursului de pian interpretând „Tarantella” lui Franz Liszt! Chiar dacă diferențele formale între manifestările artei din diferite regiuni sînt foarte mari, există nenumărate trăsături comune între ele și calitățile esențiale care se cer de la un solist rămîn perfecțiunea tehnică și capacitatea de a pătrunde în însuși spiritul operei interpretate. Dați-mi voie să citez un alt orator din acea seară. Președintele concursului de pian, d-l Lazare Lévy din Franța, a spus: „Trebuie să ne iubim, să ne cunoaștem reciproc!” Concursurile culturale ale festivalului tinerețului și studenților au contribuit în mare măsură la cunoașterea și aprecierea valorilor culturale ale țărilor! Iată o parte foarte importantă din sarcina esențială pe care și-a pus-o U.N.E.S.C.O. în Proiectul său major: cunoașterea reciprocă și punerea în valoare a culturilor Răsăritului și Occidentului. Aceasta este valabil nu numai pentru concursurile culturale, dar pentru festival în general; chiar și înainte de stabilirea proiectului amintit al U.N.E.S.C.O., majoritatea națiunilor lumii au prezentat spectacole naționale de gală la festivalurile tinerețului și studenților, care au fost cele mai mari evenimente culturale ce au contribuit la această operă.

Pe care din interpreții excelenți care au câștigat premii să-i menționez? Dansatorii iugoslavi cu toboșarul lor acrobat, tînăra sovietică timidă în rochia sa bleu care cînta la violoncel în fața unui public entuziasmat, cîntăreții francezi la armonică sau minunatul cor din Coreea? Să scriu despre marele contrast dintre dansatorii înflăcărați din Israel și cei din Indonezia, care ne-au prezentat o poveste întreagă numai prin jocul degetelor? N-am curajul nici măcar să încerc, atît este de imposibil să descrii toate acestea numai prin cuvinte. Poate unul sau altul dintre dv., dragii mei cititori, va avea ocazia într-o bună zi să-i vadă și să-i audă el însuși pe unul sau altul din acești tineri artiști. Ei sînt încă tineri, au talent, cariera lor abia începe. Li s-a dat șansa să fie cunoscuți de un public internațional. Ei vor continua să se perfecționeze și, bineînțeles, unii dintre ei se vor afla într-o zi printre marii maeștri ai artei lor.

INGEMAR ANDERSON

Trăiască Festivalul

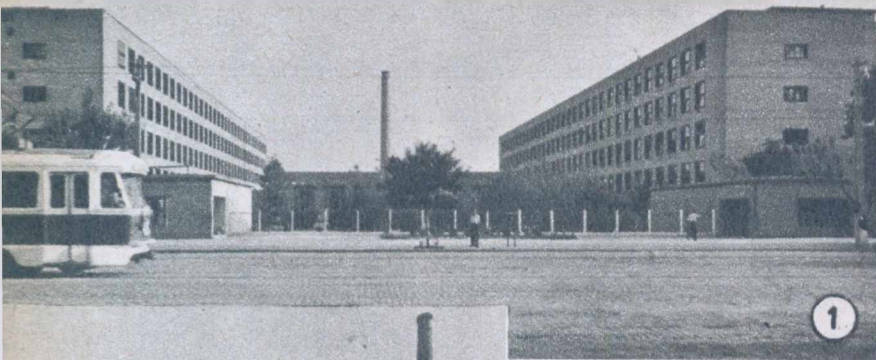
Rathausul este luminat. Bruno Bernini citește ultima declarație a Comitetului Internațional al Festivalului; sînt cuvînte de pace adresate lumii întregi. Reflectoarele sînt îndreptate asupra drapelului alb purtînd insigna festivalului, drapel ce coboară încet de-a lungul catargului. Cîntecul este reluat de mii de voci. Dansurile se înfiripă. Cu lacrimi în ochi au loc ultimele strîngerii de mînă: rămas bun prietenilor austrieci!

Al VII-lea Festival s-a terminat. Trăiască al VIII-lea Festival!

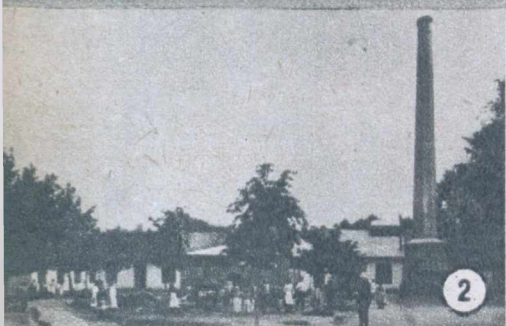
Este ceasul bilanțurilor. Acesta, ca oricare altul, se exprimă prin cifre: 18.000 de tineri și tinere veniți din 112 țări, membri a 1.200 de organizații; 13 întâlniri pe profesii; 12 întâlniri corespunzătoare diferitelor preocupări; 4 seminarii de studiu; 19 conferințe educative pentru studenți; 400 de întâlniri între delegații; 230 de concerte și concursuri artistice; 250 de competiții sportive cu 1.250 de tineri concurenți.

Dar, mai mult decît aceste cifre, oricît de impresionante ar fi ele, ceea ce nu se măsoară prin cifre este spiritul festivalului, care nu s-a risipit atunci cînd drapelul festivalului a început să coboare. Spiritul prieteniei, al păcii, al înțelegerii reciproce, al coexistenței. Acest spirit, care trăiește veșnic în inima tineretului din lumea întreagă, va fi transmis mai departe de reprezentanții fiecărei delegații și fiecărui continent.

1

2

Noua Fabrică de confecții „Gheorghe-Gheorghiu-Dej” (1) clădită pe locul fostelor buncării A.P.A.C.A. (2)

3

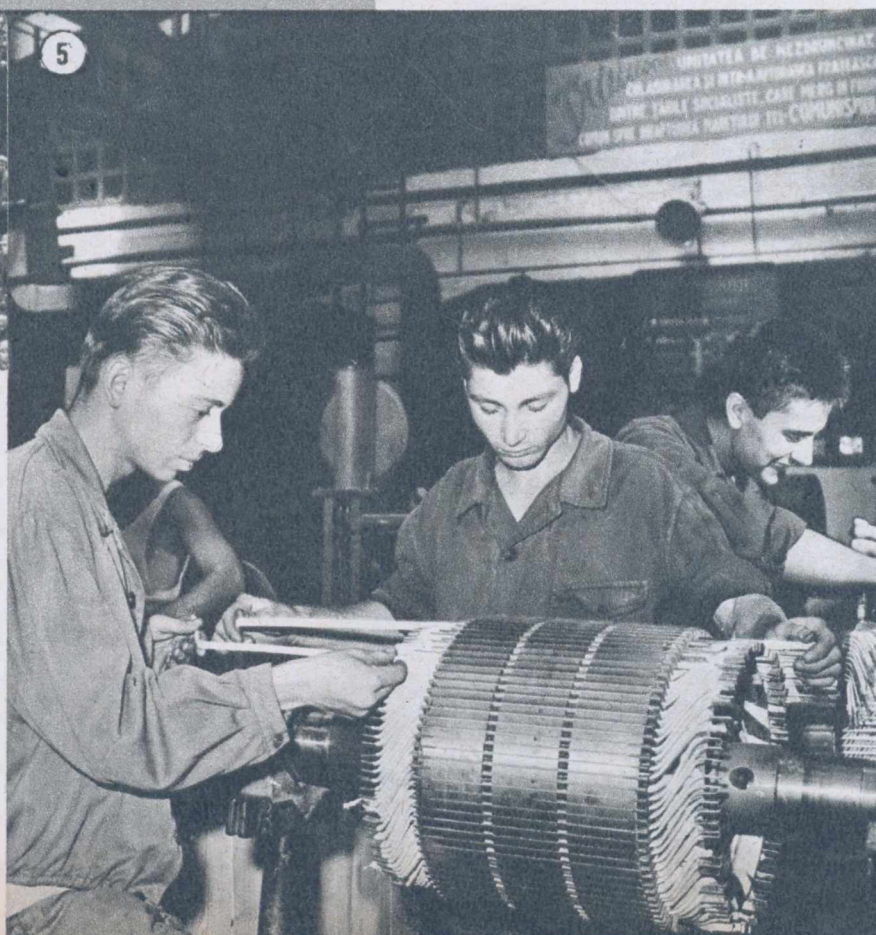
23 August - ne-a deschis calea spre forficre

Capitala Republicii Populare Române are puține clădiri cu o vechime mai mare de 100 de ani. Marile incendii care au prjolit în trecut orașul, printre care și „focul cel mare de la 1847”, au făcut să dispară cele mai multe din construcțiile durate pînă atunci de bucureșteni. În plin centrul orașului mai dăinuie încă și azi cea mai veche casă de locuit din București, construită înainte de marea revoluție franceză. Este vorba de „casa Melik” de pe strada Spătarului nr. 22. E o casă cu etaj, construită în 1768 într-un frumos stil românesc cu geamlcuri, pridvoare și uși boltite. Pe strada Bibescu Vodă se zărește, de asemenea, un turn înalt cît o casă cu patru etaje, rămășiță a unei vechi fortificații de apărare de pe vremea lui Mihai Viteazul. Dar în afara acestor puține urme ale trecutului vizibile trecătorului pe stră-

zile Bucureștiiului, muzeul de istorie a orașului înfățișează nenumărate mărturii care confirmă existența pe teritoriul de azi al capitalei României a unor străvechi așezări ome-nești. Săpăturile făcute în ultima vreme de arheologi în cartierele Colentina, Pantelimon și Herăstrău au scos la iveală vase, unelte de pescuit și vînat folosite încă în perioada neoliticului. O raritate mondială pentru mărturiile păstrate din această perioadă este vasul cunoscut sub numele de „Zeița de la Vidra”, descoperit în localitatea Vidra, lângă București. Adevăratul certificat de naștere al orașului București îl constituie însă hrsovolul descoperit la Snagov care datează din 20 septembrie 1459 și are semnătura domnitorului Țării Românești, Vlad Tepeș, cel care a pus să se zidească pe malurile Dîmboviței o cetate căreia i-a dat

4

5

În 1933, muncitorii ceferiști de la Grivița (fotografia 4) manifestau pentru pîine, libertate, împotriva fascismului. Muncitorii din România democrat-populară au asigurat dreptul la muncă, la conducerea statului, la odihnă etc. și se bucură de o viață tot mai îmbelșugată, datorită condițiilor create de partidul comunistilor. Ei lucrează cu hotărîre pentru întărirea economiei naționale (fotografia 5)

EȘTI UL NEȘTE

de ani

numele de București. Șase ani mai târziu, la 14 octombrie 1465, un alt domnitor, Radu cel Frumos, stabilește cetatea de scaun a Țării Românești la București.

Numele orașului București e strâns legat de marile evenimente care marchează momente importante în istoria poporului român. La sfârșitul veacului al XVI-lea, cotoritorii turci, comandanți de cruntul Sinan Pașa, își încrucișau iataganele cu paloșele oștenilor valahi de sub conducerea lui Mihai Viteazul, eroul de la Călugăreni. După o luptă pe viață și pe moarte, turcii sînt puși pe fugă și Bucureștiul este scăpat astfel de invazie. Răscoala poporului din 1821, de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, revoluția de la 1848, Unirea Principatelor Române au antrenat ca participanți activi mii de cetățeni ai Bucureștiului de altădată. Odată cu dezvoltarea

clasei muncitoare, Bucureștiul a fost martorul nenumăratelor evenimente care consemnează drumul de luptă al proletariatului din România, cum sînt: masacrul muncitorilor adunați în piața Teatrului Național în iarna anului 1918, crearea în 1921 a Partidului Comunist din România, luptele revoluționare ale ceferiștilor „Griviței roșii” în timpul grevelor din 1933.

Năzuințele cele mai avîntate ale înaintașilor care au luptat veacuri de-a rîndul pentru libertate și o viață mai bună s-au văzut realizate abia după înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944, cînd țara, întregul popor s-au eliberat de sub jugul fascist.

Cum arată Bucureștiul zilelor noastre? Vizitatorii străini spun că este un oraș frumos, cu frumoase grădini și parcuri. Oricine rămîne impresionat de lucrările de construcție ce se desfășoară zi și noapte în fiecare colț al

Bucureștiului. În cei 15 ani care au trecut de la eliberare, datorită măsurilor luate de P.M.R. și guvernul R.P.R., capitala României a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită în istoria sa.

Ediliile orașului de altădată s-au sinchisit prea puțin de o bună și sistematică gospodărire a orașului. Doar căile principale de circulație din centrul orașului cu case luxoase, ca aceea a generalului Manu, din Calea Victoriei, erau pavate, canalizate și luminate. Restul, și acesta reprezenta mai mult de jumătate din suprafața orașului, era nepavat, neluminat electric, necanalizat. Industria Bucureștiului o formau cele câteva fabrici ale lui Lemaitre, Malaxa, Voinea, cu mașini și utilaje rudimentare, cu ateliere insalubre din care stăpînii lor însă storceau profituri fabuloase. În cei 15 ani de viață liberă, locul micilor întreprinderi și ateliere în

care era fărîmițată industria orașului l-au luat fabrici și uzine noi, iar vechile întreprinderi au fost dezvoltate și modernizate. Astăzi Bucureștiul are peste 300 de întreprinderi industriale, din care în mai mult de o treime lucrează în fiecare peste 500 de muncitori.

Numai în ultimii patru ani s-au cheltuit pentru dezvoltarea industriei bucureștene aproximativ 3 miliarde de lei. Între anii 1948—1959 s-au construit 57 de întreprinderi și secții noi, printre care Uzinele „Tudor Vladimirescu”, „Semănătoarea”, „Klement Gottwald”, „Electroaparataj”, Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” etc. Au luat ființă ramuri industriale noi — ca industria construcțiilor de mașini agricole, de utilaj petrolifer și chimie, industria electrotehnică, industria instrumentelor de precizie, de aparate optice. Pro-

6

Cartierul Floreasca azi (fotografia 6) și ieri (fotografia 7). Numai în anii 1957—1958 s-au dat în București pentru folosința oamenilor muncii 7.800 de locuințe noi, iar în acest an se vor mai da în folosință 6.000 de apartamente

7

În Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin”

duse de înaltă tehnicitate fabricate în București — cum sînt motoare și transformatori electrici, vagoane-cisterne și de marfă, linii de ciment, utilaj petrolifer — sînt cunoscute și cerute și peste hotarele țării. Alături de industria grea, în anii puterii populare s-au dezvoltat mult și industria bunurilor de consum, industria materialelor de construcții, industria poligrafică.

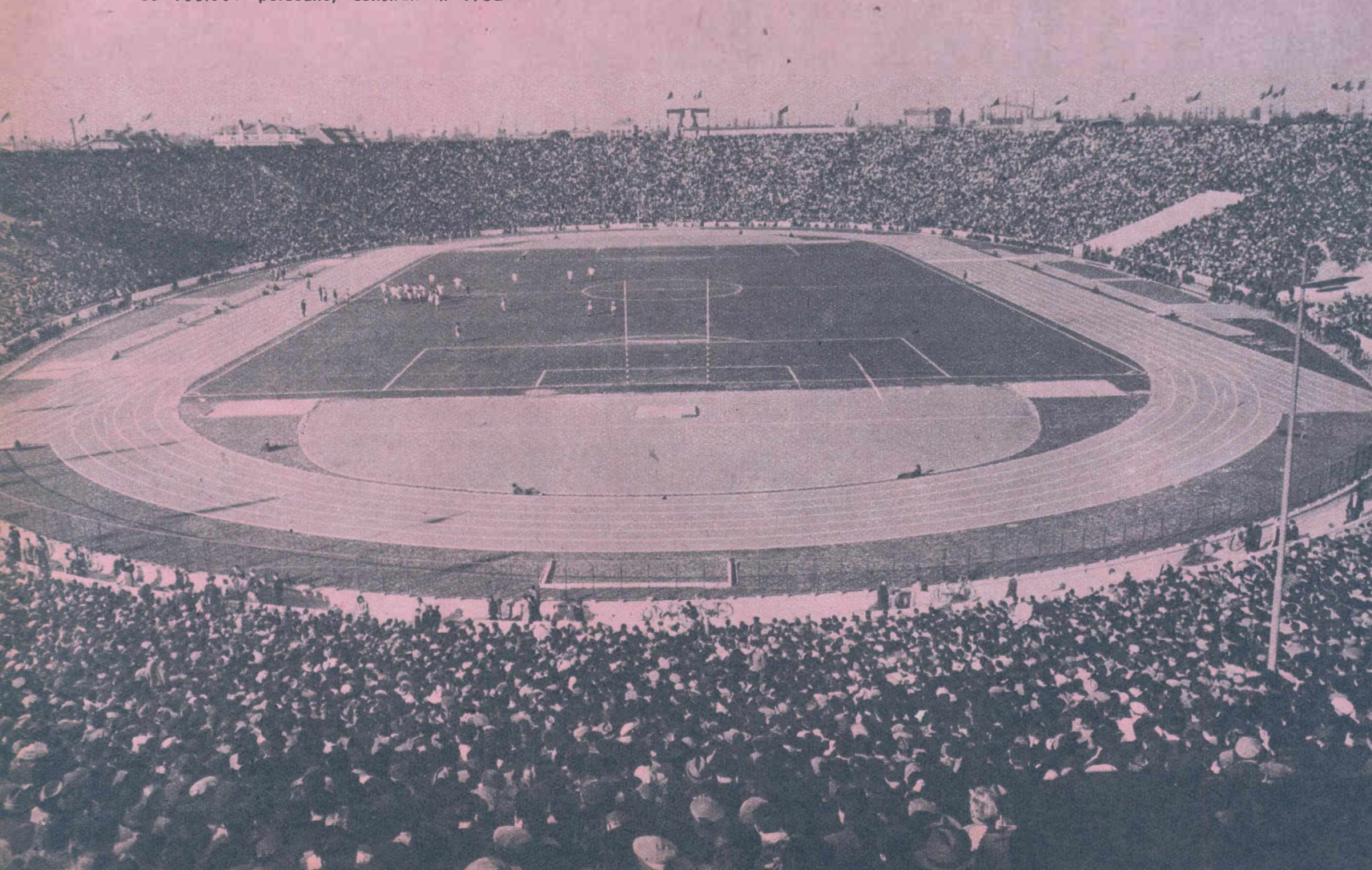
Noi edificii culturale, stadioane, parcuri întregesc tabloul orașului, care se transformă și se modernizează continuu. În timp ce burgheziilor i-au trebuit 116 ani ca să construiască un singur teatru, în anii regimului de democrație populară s-au construit 22 de teatre, numeroase cinematografe și au fost amenajate 39 de muzee. Bucureștiul este un centru de răspîndire a artei, științei și culturii. Aici își au sediul Academia Republicii Populare Romine, cu cele 27 institute de cercetări, uniunile de creație ale scriitorilor, pictorilor, sculptorilor, compozitorilor, 1.500 de biblioteci de tot felul, cu un fond de aproape 10.000.000 de cărți, 40 de facultăți cu mai mult de 37.000 de studenți, zeci de case de cultură, cămine culturale, cluburi, colțuri roșii. În acest an, elevii capitalei au pășit la deschiderea cursurilor în peste 360 de săli noi. E grăitor faptul că numai într-un singur an regimul democrat-popular construiește cu 100 săli de

clasă mai mult decît a construit burghezia într-un sfert de veac.

Bucureștiul e mai frumos și mai tînăr ca oricînd. Se extinde iluminatul fluorescent pe marile artere. O rețea vastă de autobuse și troleibuse moderne leagă azi centrul capitalei de cartierele „mărginașe”, altădată lipsite de mijloace de transport. Este în plină desfășurare acțiunea de pavare a străzilor. La toate aceste lucrări oamenii muncii din capitală contribuie cu multă însuflețire.

În viitorul apropiat, Bucureștiul va fi și mai frumos. Dîmbovița va fi sistematizată pe tot cursul ei. Capitala se mărește, se modernizează. Lîngă Palatul Republicii, pe bulevardele Magheru, Bălescu, 6 Martie, 1848, în Piața Amzei, Calea Victoriei, Floreasca, noi locuințe se ridică cu repeziune. Alte lucrări vor contribui la sistematizarea și înfrumusețarea orașului. Vor fi amenajate Piața Republicii și locul din spatele Galeriilor de artă ale R.P.R., în cadrul cărui se vor construi o nouă sală modernă de mare capacitate a palatului republicii și un ansamblu de noi blocuri cu 8—15 etaje. În locul unde este astăzi hipodromul se vor construi pavilioanele „Expoziției economice a R.P.R.”. În locul groapei Tonola vor apărea, în afara circuitului de stat, un cartier nou cu 1.000 de apartamente, spații verzi și un lac. Piața din fața Palatului administrativ

Marele Stadion „23 August”, cu o capacitate de 100.000 persoane, construit în 1953

C.F.R. și Calea Griviței vor fi în curând de nerecunoscut. Numeroase blocuri de locuințe și clădiri înalte, moderne vor întâmpina orice călător sosit în capitală încă de la ieșirea din Gara de Nord.

Bucureștenii își iubesc orașul în care muncesc și trăiesc. Ei îi dau tinerețe veșnică și frumusețe. Capitala republicii noastre este o mândrie pentru întregul popor. În zilele care au precedat sărbătorirea a 500 de ani de existență a orașului, Comitetul executiv al Sfatului popular al capitalei a organizat, cu sprijinul maselor de cetățeni, numeroase acțiuni patriotice pentru înfrumusețarea străzilor, păstrarea curățeniei, îngrijirea spațiilor verzi etc. La 20 septembrie a avut loc o sesiune jubiliară a Sfatului popular al capitalei. În aceeași zi, în parcuri și piețe publice s-au desfășurat manifestări culturale și artistice, serbări populare, jocuri de artificii. S-au deschis Expozițiile: „București în arta plastică”, „București, oraș al muncii” și „Bucureștiul în imagini”.

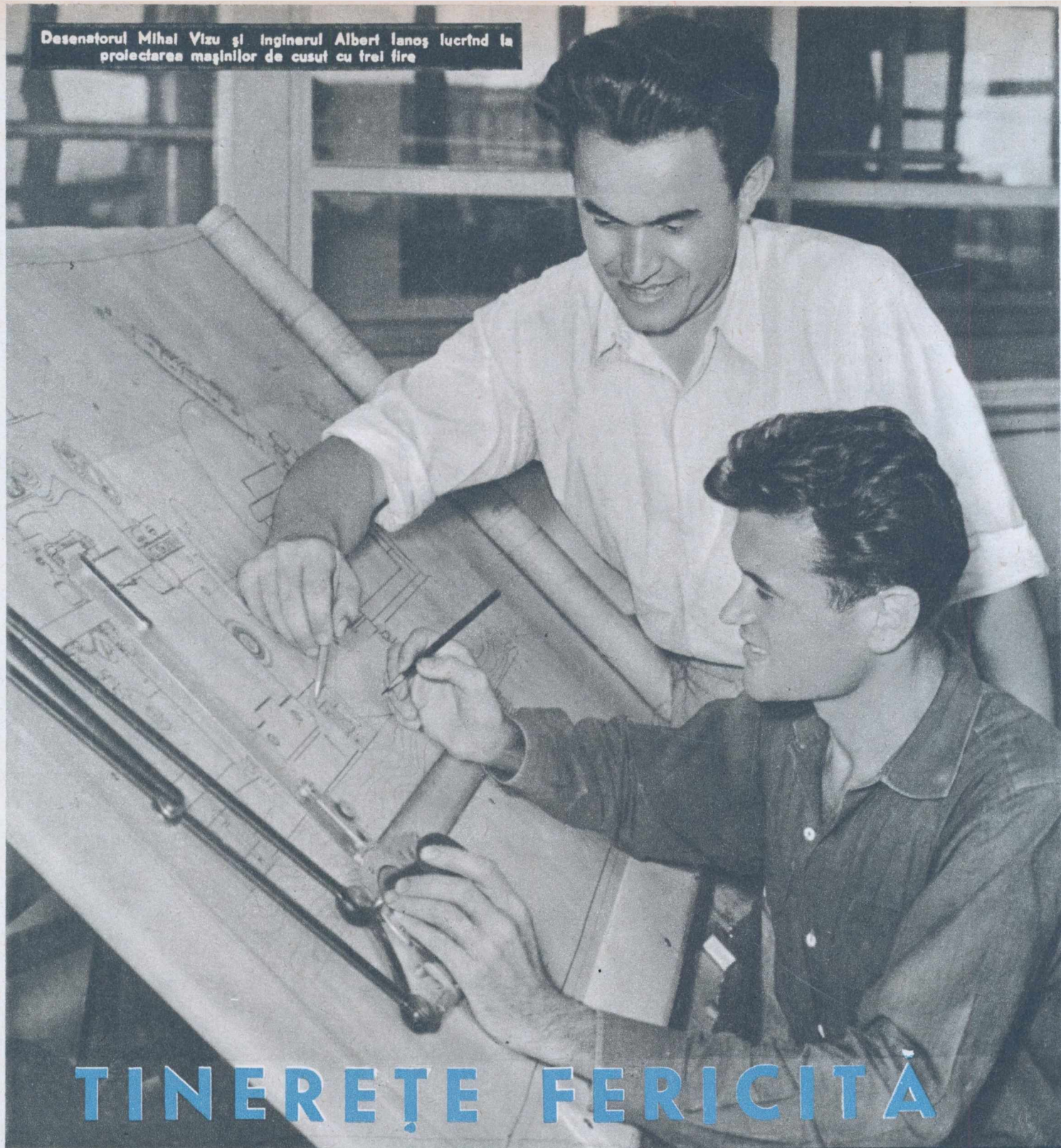
Bucureștiul își sărbătorește cei 500 de ani ai existenței sale mai frumos ca oricând. Drumul socialismului, pe care merge cu hotărâre poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, îi luminează calea spre un viitor strălucitor. Mulți ani fericiți iubitelui nostru București!

MARIANA ANGHEL

În căminul de zi al Fabricii „Industria bumbacului B”

Desenatorul Mihai Ytzu și Inginerul Albert Ianoș lucrând la proiectarea mașinilor de cusut cu trei fire

TINEREȚE FERICITE

24 SEPTEMBRIE—ZIU A CONSTITUȚIEI R.P.R.

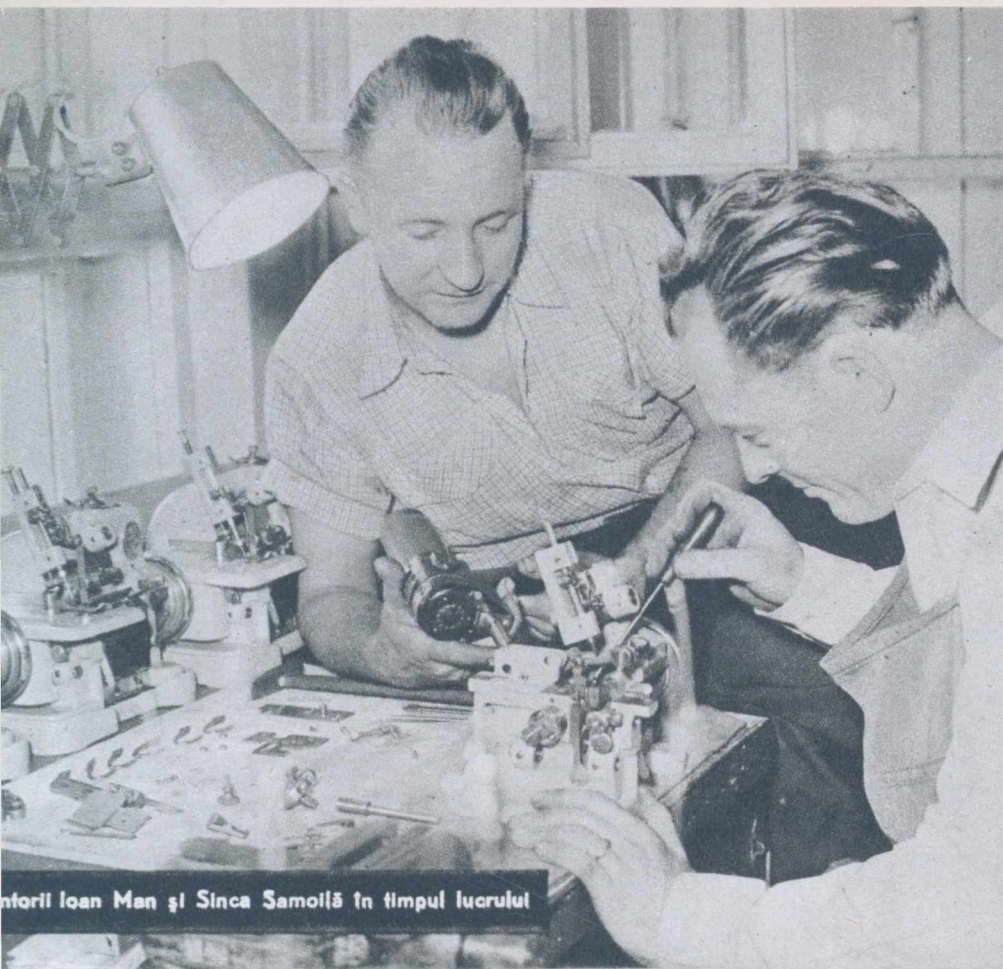
Encsel Mauriciu, unul din martirii clasei muncitoare din România, a fost asasinat de siguranța burghezo-moșierească în neuitatul an revoluționar 1933, după 17 zile de torturi groaznice, printr-o injecție intravenoasă otrăvitoare. Ca și alți eroi ai poporului, a fost ucis pentru că era comunist și lupta împotriva exploatării, șomajului și a foamei, a mizeriei și analfabetismului, pe care constituțiile fărăi din timpurile acelea, ca expresii juridice ale regimului burghezo-moșieresc, le rezervau oamenilor muncii. Numele lui îl poartă azi una dintre cele mai moderne fabrici din țară construite la Tg. Mureș de puterea populară. Întreprinderea produce și recondiționează piese pentru industria ușoară.

— Pe terenul acesta de 72.000 mp, unde-i clădită acum fabrica, dă lămuriri tîndrului inginer Grella, pășteau înainte vitelul. Acum priviți: în față-i hala de mașini a sectorului piese de schimb, în dreapta hala sectorului garnituri de card; aici e pavilionul administrativ, iar în partea cealaltă — garajele, dispensarul, cantina, clubul, magaziiile.

Întreprinderea „Encsel Mauriciu” și-a început producția în 1952 cu o mînd de oameni: 47 de salariați. Numărul lor a ajuns anul acesta la 560. Și cei mai mulți sînt tineri. Dreptul la muncă, înscris în Constituția Republicii Populare Romîne, le este asigurat ca și celorlalți tineri ai patriei, fără deosebire de naționalitate. Pe lîngă fabrică funcționează o școală profesională cu aproape

800 de elevi. Aici sînt pregătite viitoarele cadre de muncitori și pentru alte unități industriale din regiune pe cheltuiala statului. Școala dispune de clase moderne și dormitoare confortabile, sală de mese, bibliotecă, terenuri de sport. Pentru munca prestată în timpul orelor de practică în fabrică, elevii primesc plată în bani. La absolvire, toți tinerii capătă repartiții în întreprinderi. La „Encsel Mauriciu”, ca și la celelalte unități socialiste ale industriei Romîniei populare, tinerii sînt angajați cu contracte care prevăd respectarea drepturilor stabilite în Codul muncii. La muncă egală cu cei vîrstnici, tinerii muncitori primesc același salariu, fără deosebire de sex.

Condițiile de muncă sînt foarte bune. Fabrica este înzestrată cu mașini-unelte perfecționate. Tinerii au posibilitatea să-și desfrîoare din plin inițiativa și priceperea. Iată-l, spre exemplu, pe Zalyami Marton, un tîndr frezor, care s-a căsătorit nu de mult cu Nagy Olga, tot de aici, de la „Encsel Mauriciu”. Marton își perfecționează continuu cunoștințele tehnice. Îi place să citească și mai ales să judece cu multă seriozitate operațiile tehnice pe care le execută. Anul acesta a inventat un dispozitiv pentru frezarea coroanei acelor la mașina de tricotat „Rundstuhl” care reduce cu 1.700 de minute timpul de lucru al piesei. Întreprinderea realizează acum importante economii prin aplicarea procedurii realizat de Zalyami, lucru pentru care tîndrul inovator a fost pre-

Ioan Man și Sinca Samollă în timpul lucrului

miat. Despre inovația lui au aflat luna trecută reprezentanții muncitorilor din întreaga regiune întruniți la cea de-a 4-a conferință anuală a inovatorilor.

De altfel, tinerii de la „Encsel Mauriciu” sînt cunoscuți în întreaga țară prin preocuparea lor pentru inovații și raționalizări. La fiecare 4 tineri unul este inovator. Numai cele 47 de inovații și raționalizări ale tinerilor aplicate în acest an vor aduce economii antecalulate de 70.346 de lei. Prin extinderea inițiativei lor de a mobiliza „cît mai mulți tineri în mișcarea de invenții și inovații” și prin aplicarea altor inițiative ale tinerețului, s-au realizat în primul semestru al acestui an în industrie din întreaga țară 96.000.000 de lei economii, ceea ce reprezintă costul a peste 2.000 de apartamente.

Barabas Bela, un tîndr strungar, este secretarul comitetului organizației Uniunii Tineretului Muncitor din fabrica și școala profesională „Encsel Mauriciu”. Comitetul este format din 13 membri aleși în adunarea generală a utemiștilor. Cele două organizații de bază au, de asemenea, birouri alese în adunările generale. Secretar al organizației de bază a U.T.M. din fabrică este utemistul Făllop Istvan, lăcătuș. Dreptul de organizare al oamenilor muncii, înscris în Constituția țării, este o realitate de necontestat pentru tinerii romîni și maghiari de la „Encsel Mauriciu”, ca și pentru tinerii din întreaga țară. Organizația U.T.M. are o activitate multilaterală, corespunzătoare intereselor și cerințelor tinerilor din fabrică.

— Avem 6 secții de tineret, spune dispecerul Friș Istvan, responsabil cu producția în comitetul U.T.M. Toate-s în întrecere. Pînă acum cei de la sculărie sînt primii...

Kerekes Antal, responsabilul cultural, șlefuitor la sculărie, ține însă să evidențieze activitatea echipei artistice, care a prezentat de curînd un program în fața membrilor Gospodăriei agricole colective din comuna Șard, patronată de către Fabrica „Encsel Mauriciu”. Iar Maria Sera, care răspunde în comitet de educația politică a tinerilor, explică minuțios cum au activat cele 6 cursuri serale create de organizația U.T.M. din fabrică în anul de învățămînt politic al U.T.M. 1958/1959.

Dreptul la cultură al tinerilor de la „Encsel Mauriciu” este asigurat de posibilitățile oferite de regimul democrat-popular tuturilor oamenilor muncii, pentru prima dată în istoria Romîniei. În fabrică există două biblioteci: una cu cărți tehnice și cealaltă cu volume de literatură beletristică și politică. Amîndouă sînt frecventate permanent de tineret, ca și de cei vîrstnici. În sala clubului se organizează reuniuni culturale-distractive ale tinerețului. Hoidrrea din acest an a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. le creează tinerilor muncitori condiții deosebite de a urma învățămîntul de stat seral și fără frecvență. Le sînt acordate concedii pentru examene cu plata integrală a salariului, în afara concediului anual de odihnă, sînt scutiți de taxe școlare, programarea celor ce învață se face numai în schimburi de zi etc. Tinerii de la „Encsel Mauriciu” participă, de asemenea, la diferitele manifestări organizate de instituțiile culturale din oraș.

Tîndrul maistru Szabo Iosif, care răspunde în comitetul U.T.M.

de activitatea sportivă, vorbește cu multă căldură despre „băieții” din echipa de fotbal a fabricii:

— Au ocupat locul I în campionatul ordșenesc 1958—1959. Și sînt toți tineri. Cel mai „bătrîn” are 26 de ani...

Tinerii din întreprindere practică, de asemenea, atletismul, înotul și alte sporturi. De o mare popularitate se bucură aici concursurile cicliste de „dăbăcie”, în care tinerii se întrec pe biciclete ca la probele hipice de obstacole. Colectivul sportiv al întreprinderii le asigură tinerilor echipamentul și toate cele necesare în orice competiție sau antrenament.

Și dreptul la practicarea sportului ca și dreptul la odihnă sînt concretizate în viața de toate zilele a tinerilor muncitori prin șapte considerate azi obișnuite în Republica Populară Romîna. Frezorul Augustin Pop și strungarul Ioan Băciulescu, inginerul Simo Laszlo, pontatoarea Dora Munteanu, centralista Rozalia Megeș și mulți alți tineri din fabrică și-au petrecut anul acesta concediul pe litoralul Mării Negre sau în stațiunile balneo-climaterice de la munte, trimiși la odihnă sau cură sanatoriale în vilele Consiliului Central al Sindicatelor și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale. Dar pe tinerii de la „Encsel Mauriciu” îi poți înfrîna odihnindu-se la fiecare sfîrșit de săptămîin și în casa de odihnă a întreprinderii situată în apropierea orașului, pe malul încălților al Mureșului.

Cu vreo cîteva săptămîini înainte de 23 August n-a mai fost însă văzut pe aici, pe malul Mureșului, tîndrul lăcătuș Szallo Victor. Nici soția lui, Agnes, nu prea îl mai prinde pe-acasă după-amiezile, deși lui Victor îi place să-și facă totdeauna de

lucru în timpul liber prin jurul locuinței lor, pe care și-au construit-o de curînd. Szallo a fost foarte ocupat. El e unul din cei 13.000 de tineri deputați în sfaturile populare ale R.P.R. și, în cinstea celei de-a XV-a aniversări a eliberării țării de sub jugul fascist, circumscripția lui, nr. 64, s-a pregătit să inaugureze o întovărășire agricolă. Tîndrul deputat a stat de vorbă cu oamenii, a discutat despre treburile și nevoile lor gospodărești. Cei mai mulți din circumscripția sa electorală, de la marginea orașului, se ocupă cu munca agricolă. Ei au ajuns la concluzia că întemeierea unei întovărășiri e cel mai nimerit lucru pe care îl au de făcut pentru a-și spori veniturile, pentru a putea să lucreze ogoarele cu mijloacele mecanizate, perfecționate, pe care le oferă statul prin stațiunea de mașini și tractoare din apropiere. Iată un exemplu care dovedește nu numai hoidrrea cu care țărănimia muncitoare urmează calea arătată de partid spre transformarea socialistă a agriculturii, ci și participarea tinerețului la conducerea treburilor obștești. E un alt drept înscris în Constituția țării pe care realitatea îl consfințește.

Ar mai fi multe de spus despre activitatea bogată, plină de conținut și de farmec a tinerilor de la „Encsel Mauriciu”, despre entuziasma lor brigadă de muncă patriotică, despre cele peste 120 de biciclete și motociclete pe care și le-au cumpărat tinerii muncitori în ultimii ani, despre cercul lor foto și nenumărate alte lucruri. Ar însemna, dacă ar fi istorisite toate pe larg, să fie scrisă o adevărată carte, un volum încontinuu neterminat, pentru că fiecare zi aduce ceva nou, interesant, pasionant. Așa arată viața pe care le-o asigură Constituția Republicii Populare Romîne tinerilor patriei. Partidul comunistilor, din care a făcut parte și neuitatul erou Encsel Mauriciu, al cărui nume îl poartă cu mîndrie această fabrică din Tg. Mureș, îi dăruie tinereii generației a țării tot ce are mai bun. Și de aceea tinerețul urmează entuziast, cu cea mai deplină încredere, politica partidului.

AL. GOLIANU

CINE

VREA SĂ

CORESPONDEZE

CU NOI ?

Franciska Prochowska, Cracovia, ul. Mikolajska 4, R. P. Polonă; 16 ani, despre film, ilustrate și timbre, în limbile franceză, rusă și polonă.

Elnur B. Mohd Alti, Masid, Sudan; 18 ani, despre literatură, timbre, tenis și fotografii, în limbile engleză și arabă.

Mohamed Ben Djilani El Yaccoubi, 2 r. Djamaa Ezzitorba, Tunis; în vîrstă de 20 de ani, despre călătorii, timbre, cărți poștale, cinema, în limbile franceză și arabă.

Gisella Dräbelhof, Stranpitz/Spreewald, Krs. Lübben nr. 4, R. D. G.; în vîrstă de 19 ani, despre fotografii și literatură.

Mihiddine Khatib, Beirut, Tarik-el-Jadida, r. Sabra quartier El Bacha, imm Hajj Abdul Aziz Khatib, Liban; în vîrstă de 20 de ani, în limbile franceză, arabă și engleză, pe teme diferite.

S. N. Banerjee 4 Thakur Radha/Kanta Lane Calcutta 3, India; în limba engleză, despre literatură, clasici, dramă, tipografie, reviste și cărți.

Liem Thian Ting, 171 Raya str. Probolinggo (Yava de răsarit), Indonezia; în limbile engleză și chineză, despre timbre și plicuri editate cu ocazii festive.

Alcides Fontoura, r. Marchal Deodora 1833, Sao Carlos S.P. Brazilia; în limbile engleză, spaniolă și franceză, pe diferite teme.

Michele Martin, „Le Pré Vert“, 20 Av. de la Varsoie, Thonon, Franța (Haute Savoie); despre timbre.

S. T. Rajaratnam, nr. 10 1/1 15 th Lane, Colombo, Ceylon; 21 de ani, în limba engleză, despre timbre, muzică, lectură și sport.

Lunn Reynolds, Cambri St. Stockinbingal, N.S.W. Australia; 20 de ani, în limba engleză, despre călătorii, timbre, patinaj, muzică modernă și sport în aer liber.

Kheit G. Worstencroft, 470 Worsley Rd. Winton, Eccles Manchester, Anglia; în limba engleză, pe teme diferite.

Kenry A. Lam, 21 Leoville l'Homme str. Port Louis, Mauritius; în limbile engleză, franceză, despre filatelie, cărți poștale, filme, sport, reviste ilustrate.

Sándor Gézané, Budapesta VII, Munkás u 9 I. em 19, R. P. Ungară; 22 de ani, în limbile germană, rusă, pe teme diferite.

Charles E. Woodson, Bronbon, Kansas S.U.A.; 23 de ani, în limba engleză, pe teme diferite.

Lennart Gerle, Bohungsgaten 37, II gathuset, Stockholm S6, Suedia; pe diferite teme, în limbile engleză și germană.

Betty Delhaye, 91, r. de Savoie, Bruxelles VI, Belgia; 16 ani, pe diferite teme, în limbile franceză, germană.

L. Mattioli, 9 Diaz, Brescia, Italia; în limbile maghiară, franceză, română, bulgară, engleză, rusă, spaniolă, germană, arabă, hindusă, despre prietenie, cărți poștale și timbre.

Syed M. Yaqub, 81-j Model Town, Lahore, Pakistan; în limba engleză, cu toate țările, pe diferite teme.

Diana Contreras, Avenida Balmaceda 242, Poblacion Zelada, Santiago de Chile; pe teme diferite, cu toate țările.

Sven Erik Nielsen, Paul Buasvej 2, Aalborg, Danemarca; în limbile germană și engleză, despre schimburi de timbre și alte teme.

Journal des Étudiants „Radjanskij Medik“, Stalino, Mediatechny Institut, U.R.S.S.; în limbile germană, engleză, franceză, rusă, polonă, cehă, despre medicină, literatură și arte frumoase.

Jaghit Singh, nr. 1 Twelfth str. Asiatic Bazar, Benoni, Transvaal, Africa de Sud; student, 23 de ani, în limba engleză, despre fotografii, reviste ilustrate, dans, sport.

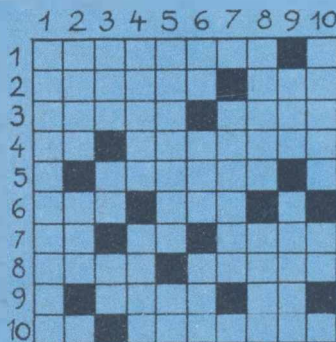
D. K. Rao, Marton Lane, Judson High School, Moulmain, Birmania; în engleză, despre filatelie, cărți poștale etc.

Lun Hou-quan, N 14 Tou Yuan upper str. Kwong Foo Rd. N. Canton, R. P. Chineză; în limbile engleză, rusă, chineză, despre timbre, cărți poștale, plicuri emise cu ocazii festive, monede vechi, cu toate țările.

COLȚUL REBUSISTULUI

LITERATURĂ UNIVERSALĂ

Din mitologie

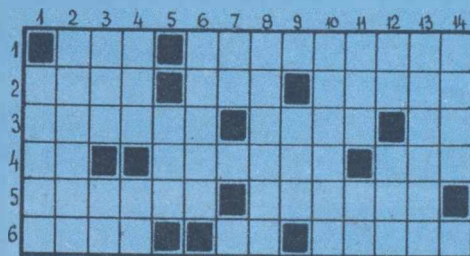
ORIZONTAL: 1) Zeițele grației. 2) Fiul lui Anchise și al zeiței Venus, socotit ca prim întemeietor al Romei — Dol are pământul, dar cei din antichitate nu l-au cunoscut (sing.). 3) Zeul grădinilor și al viilor — Mama gemenilor Castor și Pollux. 4) Apucă — Sufletele morților, a căror sărbătoare era în luna mai. 5) Mama Dianei și a lui Apollo. 6) Zeița secerișului — Stropește. 7) Nota diapazonului — Unitate principală pentru măsurarea valorilor la romani — Crustacei. 8) Soția lui Ostris — Colegiul proștirilor ce serbau cu cinste și jocuri pe zeul Marte. 9) Clementă — Florea Dumitrescu. 10) 1.005 la romani — Zeița dreptății.

VERTICAL: 1) Templul lui Jupiter. 2) Zeiță greacă — Trecătoare. 3) Diviziune de timp (pl.) — Locul stampilei — Unu și o mie roman. 4) Adevărată — Continentalul ce a adăpostit cindva Troia. 5) Tatăl lui Prometheus și Atlas — Liviu Stănescu. 6) Tese! — Fel — Localitate rurală. 7) Așa sînt ratele la magazinele de mobilă (sing.). 8) Crede — Literă grecească. 9) Le-a închinat Homer în cinstea zellor — Gazoase. 10) Unealtă pescărească folosită în arenă de unii gladiatori — Cămășă.

POETI

AI

LUMII

ORIZONTAL: 1) Poet american, de la a cărui naștere se împlinesc 150 de ani — Mare poet, părinte al tragediei franceze. 2) Ilustru poet francez, născut la Besançon — Personaj feminin din „Citadela sfîrșimată“ — Poet clasic german, născut pe teritoriul românesc (1802 — 1850). 3) Poet sovietic renumit — Lingură pentru grăunțe — Cetate antică în Chaldea. 4) Afluent al Kanui în Basicia — Mare poet revoluționar maghiar (1905 — 1937) — Poemle lui Horatiu. 5) Mare poet național al Azerbaidjanului — Poet progresist chilian. 6) Cunoscut erou al lui Virgiliu — Mihail Eminescu — Părintele poeziei italiene (1265 — 1321).

Fluviu francez care se varsă în Marea Nordului. 5) Comună în Banat. 6) Compuzi, sciti în versuri. 7) Sau. 8) Celebru poet tragic francez, rivalul lui Corneille (1639 — 1699). 9) Articol. 10) Poet progresist francez (1895 — 1952). 11) Mă duc afară — Unu și una! 12) Lenau Nicolas — Dcnul „anagramat!“ 13) Elogiat. 14) Afluent al Senei.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

15 ANI

23 August 1944 — 23 August 1959

ORIZONTAL: 1) Partidului. 2) Casa Scintilei. 3) Sacor — Ant — Up — 4) Erau — Ara — Uba — 5) Ra — Turn — Emerit. 6) Bună — Ida. 7) Aqa — Fabrici — Ni. 8) Tunar — Ren — Foto. 9) Osatură — Ivm. 10) At — Inovăm — Mi. 11) Căti — Bicză. 12) Eol — Or — Etapă. 13) Constructori. 14) Brigadierii.

VERTICAL: 1) Sărbătoare. 2) Ca — August — Oc. 3) Pace — Nana — Glob. 4) Asorta — Atia — Nr. 5) Raiau — Frunțași. 6) Ts — Urcă — Roi — Tg. 7) Ica — Brav — Ora. 8) Dina — Ere — Abud. 9) Unire — Inimă — Ct. 10) Lt — Amic — Cate. 11) Ued — Edificator. 12) li — Ura — On — Zari. 13) Iubi — Nt — Pi. 14) Patriotic.

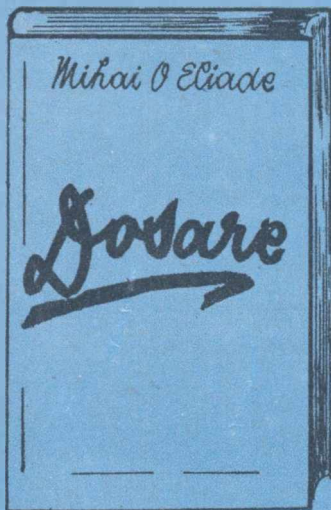
CRİPTOGRAMĂ FESTIVĂ

Lingă umărul puternic
Ca-l simțim la umăr.
Noi victorii făurim,
Mari și fără număr.

Peste plaiuri românești
Chioie și boră,
August douăzeci și trei —
Roșie auroră.

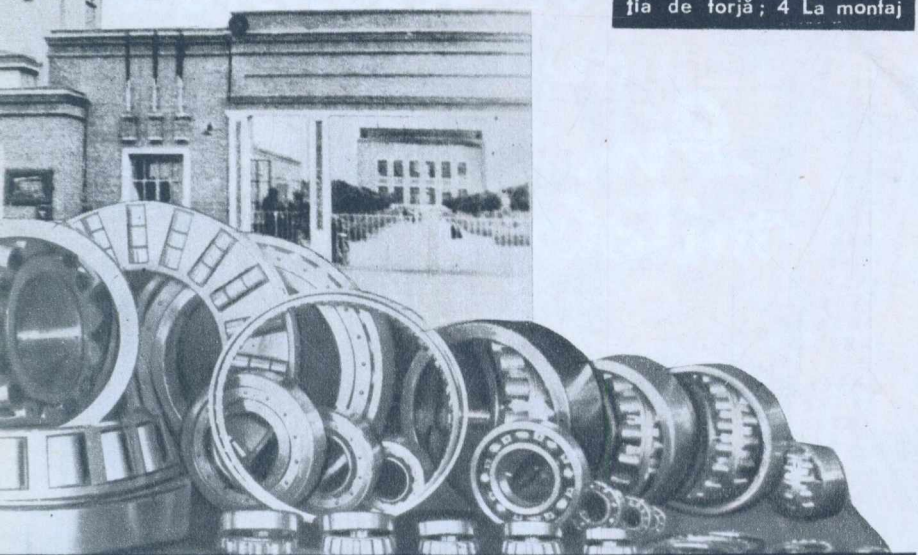
Coperta literară

(5-6-7)

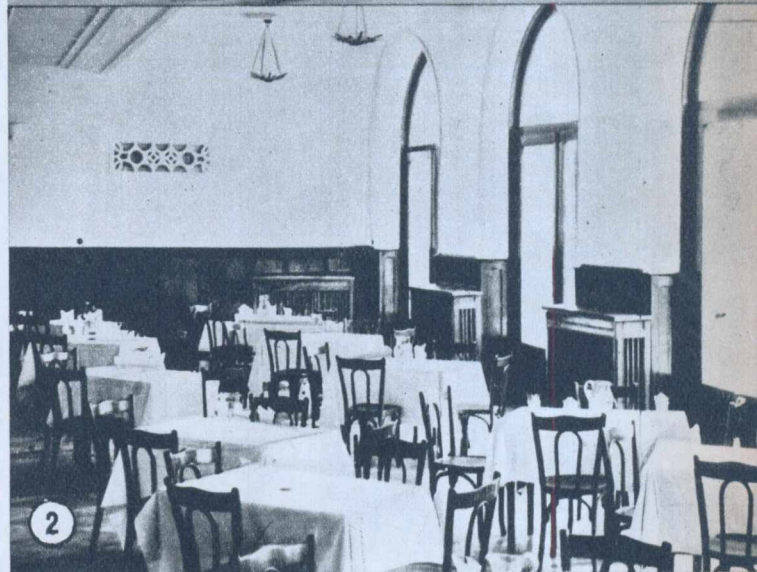
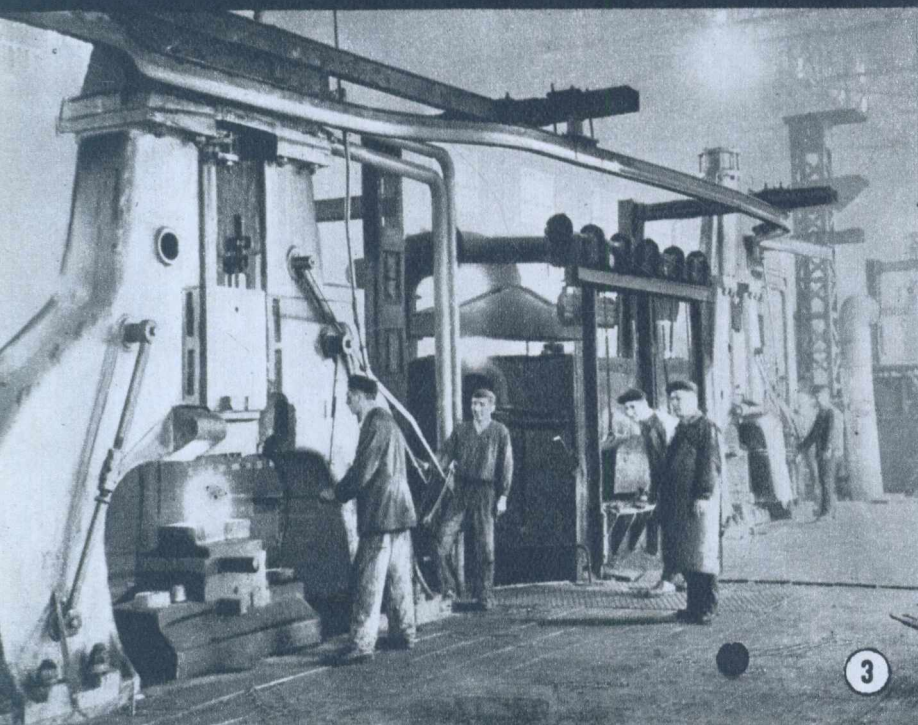
Prin anagramarea conținutului, veți afla un autor clasic universal, precum și titlurile a două din celebrele sale opere, capodopere ale literaturii mondiale.

1 - Blocul țineretului; 2 - Sala de mese a cantinei; 3 - Linia ciocanelor în secția de forjă; 4 - La montaj

FABRICA

țineretului

A sta-i impresia tuturor străzilor care ne-au vizitat întreprinderea; Fabrica de rulmenți din Brlad e o fabrică a țineretului. Această afirmație nu-i lipsită de to-moi.

Vârsta medie a muncitorilor noștri e de 25 de ani. Fabrica de rulmenți, construită în anul primului cincinal și înzestrată cu utilaj de mare tehnicitate de proveniență sovietică, a atras sute de

tinori din Brlad și din raioanele învecinate, dorind să-și însușească o meserie în metalurgie și gata să prin cunoștințele acumulate să-și aducă contribuția la realizarea, an de an, a planului de stat.

De la primul rulment fabricat în preajma zilei de 1 Mai 1953 au trecut doar șase ani. Muncitorii noștri numesc însă această perioadă scurtă „istoria” fabricii lor, căci

e o perioadă bogată în evenimente.

Să luăm, spre exemplu, numai realizările din ultima săptămână. În producție s-au economisit peste prevederile planului materiale egale cu valoarea a 120 de apartamente. Reamintim că din economiile realizate anul trecut, această întreprindere i se construiește 200 de apartamente alături de alte aproape 250 construite

din fondurile centralizate ale statului.

Pentru cei nevoșdători s-a dat în folosință un bloc al lor, unde și-au găsit un cămin modern 200 de tineri. În camere spațioase și frumoase mobilate. Acestora le stă la dispoziție la parterul blocului o cantină modernă, unde se servesc trei mese pe zi la un preț de cost ce reprezintă doar 20% din sa-

lariul mediu al unui muncitor.

Pe panourile de onoare apar lund de lund nume ale tinerilor ca: George Stratulat, Vasile Pricop, Ion Purice, Margareta Chiric, Gheorghe Bejan, Aneta Bejenaru, Ion Stoleru și ale multor altora.

GHEORGHE SIMINICĂ
forjor
secretarul organizației U.T.M. de la secția forjă

